

Sió

la revista d'Agramunt
i de la Ribera

www.revistasio.cat · redaccio@revistasio.cat

Núm. 642 · Any LIII · Agost 2017

Reportatge de quan els camins portaven a Agramunt

**Inauguració del nou traçat
de la carretera L-303**

Centenari del pare Gras

**“De tu a tu” amb
Màrius Blàvia sobre
la seva nova novel·la
*La flama d’or***

PORTADA:

L'estiu és temps de festes majors. Tot i que en els pobles petits s'havien perdut, les han tornat a recuperar i s'hi organitzen tota mena d'actes lúdics i festius. A la Donzell, entre altres, van organitzar una festa dels colors i a continuació jocs d'aigua, com el que publiquem a la portada, el qual va fer les delícies dels més menuts que s'ho van passar molt bé gaudint de la tarda assolellada que va fer.

(Foto: Josep Rovira)

Editorial..... 3

ACTUALITAT

Fets del mes

- Inauguració del nou traçat de la L-303..... 5
- Xerrada sobre l'aigua 7
- Cicle Racons 7
- Mercat de les Rebaixes 8
- Segon homenatge a Ramon Vicens..... 8
- Planta Ossó de Sió 10
- La Pubilla de les Puelles 10
- Exposició a l'Espai Guinovart..... 11
- Incendi a l'Avinguda de Catalunya 12
- Minut de silenci..... 13
- Versions Estelada 13
- Centenari del pare Gras..... 14

Jaume Cuñat in memoriam 15

DE TU A TU

Màrius Blàvia

- La flama d'or..... 16

ENTITATS

- Assemblea Nacional Catalana..... 19
- Centre Excursionista Agramunt..... 21

- Penya Barcelonista..... 23
- Mossos d'Esquadra de l'Urgell..... 25

OPINIÓ

La claraboia

- Endavant sense por 27

Gent, fets, coses...

- Remeis tradicionals: espígol 29

Els lectors escriuen

- Res és nou, tot m'esparvera 31
- En record del Víctor 32
- Foto denúncia jardineres 33
- En l'acceptació hi ha la clau de la serenitat..... 34
- Les nostres campanes 35

REPORTATGE

Els camins d'Agramunt

- Quan els camins portaven a Agramunt..... 37

ENSENYAMENT

Finestra educativa

- Activitats destacades..... 53

MÚSICA

L'òpera a l'abast

- La vida breve de Falla..... 55

ESPORTS

- Club Futbol Agramunt..... 56
- Futbol Sala 59

GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS

- El gran valor del teixit associatiu 61

L'AJUNTAMENT INFORMA 62

ALMANAC 65

LLEURE

- Amenitats..... 67

LA FOTO..... 69

LA CALAISERA 69

sumari

5

A finals de juliol va quedar inaugurat el nou traçat de la carretera L-303 per on passen els vehicles pesants, la qual cosa fa que el centre de la vila en quedi descongestionat.

En l'ampli reportatge sobre els camins que portaven a Agramunt, es deixa constància de la importància que tenia la nostra vila a les terres de ponent.

37 a 51

Amb llàgrimes de dol

Tots plegats hem de continuar amb fermesa i serenor la nostra vida, el nostre dia a dia de manera democràtica, acollidora i reivindicativa de la pau, la justícia i la llibertat.

Tenim una gran tristor pels atemptats terroristes de Barcelona i Cambrils del dia 17. Són fets execrables que no es poden explicar i que ens costa d'entendre a la major part dels humans que creiem en la pau, la justícia i la llibertat. Com pot ser que hi hagi persones capaces de matar-ne altres que no coneixen de res amb la intenció de difondre el pànic tot reivindicant unes creences que comporten odi, destrucció i mort?

Catalunya ha estat sempre terra de pas i d'acollida. Catalunya és una nació oberta a tots que acull i vol acollir. I atemptats com aquests

no ens han de fer canviar. Cal que tots nosaltres, amb tranquil·litat i sense por, continuem treballant en i per la nostra terra. Els terroristes pretenen desestabilitzar el món democràtic mitjançant atacs indiscriminats a ciutadans. Però això no ho podem acceptar. Tots plegats hem de continuar amb fermesa i serenor la nostra vida, el nostre dia a dia de manera democràtica, acollidora i reivindicativa de la pau, la justícia i la llibertat.

Amb llàgrimes de dol fem arribar des de Sió, l'escalf de solidaritat i germanor a totes les víctimes i a les seves famílies. També a Bar-

celona i Cambrils que han viscut en pròpia carn la brutalitat de la violència. Després d'una tempesta, diuen que sempre ve una bonança. Esperem que la tempesta hagi passat i, si pot ser, que no es repeteixi més en cap altre indret del món. Ara nosaltres, encara que sigui amb el cor encongít, ens mantindrem fermes com si res. Aquesta ha de ser la resposta a aquells que volen fer trontollar la nostra societat i el nostre país. La pròpia història de Catalunya avala que som capaços de fer-ho.

CRÈDITS

Director: Joan Puig. **Redactors:** Ramon Bernaus, Anna Bertran, Josep Bertran Mitjavila, Vítor M. Cabral, Pasqual Castellà, Margaret Palou, Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Josep Rovira, Anna Santacreu i Rosa Maria Sera. **Col·laboradors:** Serafina Balasch, Ricard Bertran, Ramon Coll, Jaume Cots i Montserrat Cots. **Responsable pàgina web:** Ramon Bernaus Vila.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
**Departament
de la Presidència**

Diputació de Lleida

**INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCs**
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

**Ajuntament
d'Agramunt**

Membre de:

(E) A C P C
Associació
Catalana
de la Premsa
Comarcal

**Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988 ■ Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989 ■ Torronaire d'Honor 2004
Pregoner Festa Major d'Agramunt 2007 ■ Premi Culturalia 2007**

Imprimeix: Impremta-Ofset Barnola - Dipòsit Legal: L-138-1964

Redacció i Administració: C/ Ensenyament, 17 - Apartat de Correus, 10 - 25310 Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 41 € - Número solt: 3,80 €

Per a subscripcions i anuncis: Vítor M. Cabral. Tel. 672 68 47 19

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) fins el dia 6 del mes en curs.

Serafi Miret Cuenca
Núm. Col. 1256

Lidia Martorell Soldevila
Núm. Col. 4483

Horari:
de dilluns a dijous, de 9 a 13 i de 16 a 20
divendres, de 9 a 13
dissabtes, a convenir

ODONTOLOGIA
I N T E G R A D A
CENTRE DE LA RIBERA DEL SIÓ

Oferim els tractaments d'oclusió i articulació, estètica i cosmètica dental, cirurgia bucal i implants dentals, odontologia conservadora i preventiva, odontopediatria, ortodòncia, pròtesis dental i periodòncia.

Av. d'Agustí Ros, 5, 1r, 2a - Tel./Fax 973 39 01 40 - **AGRAMUNT**
clinariberadelsio@infomed.es www.centresodontologiaintegrada.com

Sistemes Informàtics

Sistemes informàtics + Sistemes de seguretat + Telecom

72dpi :: C/Clos, 21- 25310 - Agramunt - Lleida :: Tel.: 973 390 660 :: Email: info@72dpi.cat

JOHN DEERE

VICENS
MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

www.vicensmaquinaria.com

**FONDARELLA · MANRESA · TERMENS · TORRES DE SEGRE
VALLS · VILAFRANCA DEL PENEDES · AMPOSTA**

info@vicensmaquinaria.com · 973 60 04 50

Inauguració del nou traçat de la L-303

JOAN PIJUAN

Intervencions de l'alcalde, Bernat Solé, i del conseller de Territori i Sostenibilitat, Josep Rull, durant la inauguració.

JOAN PIJUAN

El divendres 28 de juliol el conseller de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat, Josep Rull, acompanyat de l'alcalde Bernat Solé, va inaugurar les obres d'arranjament del nou traçat de la L-303 que transcorre pel polígon industrial alhora que va destapar el senyal que prohibeix el pas de vehicles pesants pel centre de la vila que permetrà descongestionar-lo d'aquest trànsit, donant resposta així a una llarga reivindicació ciutadana.

La realització de l'obra ha comptat amb una inversió de 580.000€ finançats per la

◀ **La realització de l'obra ha comptat amb una inversió de 580.000€**

A baix, moment de descobrir el senyal que prohibeix el trànsit pesant pel centre de la vila.

A la dreta, vehicles de gran tonatge accedint al nou tram de la L-303 del polígon industrial. Malgrat el senyal de prohibició, els primers dies alguns vehicles pesants continuaven passant pel centre de la vila.

Generalitat després d'arribar a un acord amb l'Ajuntament de permutar el tram de la travessia urbana per aquest tram alternatiu a través del polígon industrial.

El conseller Rull va destacar que "aquesta és una obra molt important pel que suposa, perquè amb pocs recursos aconseguim molt rendiment i aquesta és la manera d'entendre les infraestructures viàries. A més a més va posar en valor el sentit de responsabilitat, pragmatisme i flexibilitat que ha tingut l'Ajuntament que

ens ha donat carta lliure per poder imaginar opcions que fa 5 o 10 anys serien difícilment plantejables. Gràcies a això hem pogut, amb les peces que teníem, poder treure molt bon rendiment en benefici de la seguretat viària, aconseguint pacificar una de les artèries més importants d'Agramunt".

Per la seva banda, l'alcalde, Bernat Solé, va indicar que "aquest corredor que ja teníem els agramuntins, el que fem és dotar-lo de les garanties per tal que les persones hi puguin circular tant amb

vehicle lleuger com caminant. Per altra banda donem la comoditat als vehicles pesants d'utilitzar un nou itinerari alternatiu que també garanteixi les condicions per poder circular adequadament".

Aprofitant la visita del conseller Rull a Agramunt, l'alcalde li va demanar de poder dotar de més sòl industrial el polígon, ja que en un any empreses locals han adquirit tot el terreny disponible per a nous projectes que en poques setmanes començaran a veure la llum.

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

Xerrada sobre l'aigua

El dimecres 19 de juliol el Director de Clients de l'empresa d'aigües CASSA, Josep Escartín va oferir a Cal Mas Vell una xerrada sobre l'aigua a Agramunt. CASSA és l'empresa concessionària del servei d'aigües al nostre

municipi des del 2002 fins al 2027.

Escartín va parlar de la gestió de l'aigua a la llar i com podem reduir-ne el seu consum, de la facturació i les bonificacions i drets que tenim els consumidors. Va exposar la qüestió de les fuites d'aigua, que va considerar un tema important, ja que provoquen un considerable augment de la factura. En aquest sentit va puntualitzar que en cas de produir-se, s'ha de comunicar a l'oficina i presentar la factura de la reparació que s'hagi fet, perquè així poden fer un descompte en el rebut. També va puntualitzar que qualsevol reclamació o queixa es presenti per escrit, encara que s'hagi fet abans per telèfon. A més a més va dir que si algun mes no es pot pagar el rebut, que se'ls comuniqui també, que el pagament del rebut no sigui una preocupació de més, va recalcar, ja que des del 2015 hi ha una llei aprovada pel Parlament de Catalunya que protegeix la gent vulnerable, això vol dir que aquesta companyia no tallarà l'aigua a ningú que tingui constància que té una vulnerabilitat declarada.

JOAN PUJAN

Cicle Racons

JOAN PUJAN

Un moment de l'actuació del grup Check in Quartet a la cisterna del Convent.

Dins el Cicle Racons que organitza la regidoria de cultura les nits dels mesos d'estiu en diferents indrets emblemàtics de la vila, el dimecres 19 de juliol va tenir lloc a la cisterna del Convent un concert de clarinet del grup Check in Quartet format per Paco Fuentes, Toni Campos, Josep Soler i Mateu Farré, tots ells professors d'escoles de música i conservatoris de la província de Lleida amb una dilatada experiència en el món musical i pedagògic. L'acte comptà amb l'assistència d'un centenar d'espectadors.

El principal objectiu de Check in Quartet és donar a

conèixer a tots els públics, el gran nombre d'estils musicals als quals es pot adreçar gràcies a la versatilitat de l'instrument que toquen i les seves possibilitats tímbriques.

La cisterna del Convent és l'únic testimoni que es conserva de l'antic convent de Sant Francesc datat de mitjan segle XVII. Es tracta d'una gran construcció soterrada d'11,3 metres d'alçada i 14 de diàmetre que conforma un dels patrimonis monumentals més importants que tenim a la Vila. L'any 2002 es va obrir per primera vegada des de feia molts anys i l'any 2015 se'n va inaugurar les obres d'accés.

Mercat de les Rebaixes

Molta gent va assistir al Mercat de Rebaixes d'Estiu que es va fer al Passeig Nou.

A la dreta, festa de l'escuma per als nens i nenes.

JOAN PUJAN

El divendres 21 de juliol la Unió de Botiguers i Industrial d'Agramunt celebrà una nova edició del Mercat de les Rebaixes d'Estiu al passeig. Hi van participar una desena de parades que es van instal·lar al final del Passeig Nou davant de l'edifici del Cau. La jornada va estar amenitzada

amb música electrònica per un DJ. A més a més comptà amb una festa de l'escuma adreçada a tots els nens i nenes. Entre tots els compradors es van sortejar vals de 30 euros. Els guanyadors foren: Gemma Torra (Cal Cots), Rabia Mizab (Òptica Esteve), Belkacem (Nolah), Fàtima

Puig (Formatges Monber), Naima (Calçats Mary), Núria Cufiat (Zona Esport), Carme Lllavaneras (Kets i Bates), Carreño (Cortinatges i Joguines Sangrà), Gemma Barroso (Flocs), Dolors Soldevila (The Garage) i Maria Val (Farmàcia Esteve).

Segon homenatge a Ramon Vicens

Se celebrà el divendres 21 de juliol, a la finca de Cantapius que la família té a Mafet i que tant agradava al Ramon.

Per segon any consecutiu la cobla "Vents de Riella" va voler retre altra vegada un sentit homenatge a Ramon Vicens, antic company i ànima del grup durant molts anys, i que, recordem-ho, ens va deixar prematurament ara fa dos d'anys. L'acte, organitzat juntament amb la família, comptà amb la col·laboració del grup Estol-Espígol, Anna Gui-

xé i l'Ajuntament d'Agramunt. Se celebrà el divendres 21 de juliol, a la finca de Cantapius que la família té a Mafet i que tant agradava al Ramon.

El concert va començar a les 8 del vespre amb bona afluència de públic, força considerable tenint en compte que a l'indret s'hi ha de desplaçar expressament i que era el segon any que es feia. Després

d'una emotiva introducció per part d'un component de la cobla, es van interpretar les següents composicions repartides en dues parts: *Sabadell*, *Puigsolíu*, *Els valsos del padrí*, *Terra de cavallers*, *Abril*, *Canción de cuna para dormir un negrito*, *L'enamorada*, *Tota una vida (pas-doble)*, *Le fox des pingouins*, *Oh when the saints* i *Joia de viure*. Aquesta

Públic assistent al segon concert homenatge al Ramon Vicens.

darrera era la sardana preferida del Ramon i, tal com es va fer l'any passat, va estar acompanyada per diversos músics amb qui els unia una bona amistat. Mentre sonava, es va fer una gran rotllana en-

tre el públic assistent.

En finalitzar, la Rosa Mari, mare de l'homenatjat, en nom de la família va voler donar les gràcies als presents i a tothom qui va fer possible aquest segon concert, i al ma-

teix temps expressar les emotives paraules que li adrecen antics companys del Ramon en recordar-lo. Acte seguit, es va poder degustar un refrigeri que la família havia preparat per als assistents.

La Cobla Vents de Riella i el grup Estol-Espígol durant la seva actuació.

Rosa Mari Guixé adreçant-se als presents.

Companys del Ramon es van voler afegir a la cobla Vents de Riella per interpretar conjuntament la sardana *Joia de viure*.

Planta Ossó de Sió

Una trentena escassa de persona es va concentrar el dijous 27 de juliol a Bellver de Sió per rebutjar la planta

de compostatge que fa poc s'ha començat a construir al terme municipal d'Ossó.

Els manifestants, convocats

per la plataforma Salvem els Plans del Conill, petita població situada a un quilòmetre d'on es construeix la planta, rebutgen aquesta instal·lació perquè està ubicada en un espai protegit ZEPA (zona especial de protecció d'aus) i perquè diuen que el projecte no compleix les directives europees sobre aquest tipus d'activitat. En canvi, els promotors sostenen que han obtingut els permisos: tant la llicència d'obres municipal com el vistiplau urbanístic i ambiental de la Generalitat. Així mateix, Brussel·les també va resoldre que el projecte no incomplia cap normativa europea.

Els manifestants van fer una cassolada davant la casa del promotor a Bellver i la lectura d'un manifest. Més endavant s'hi han manifestat algunes vegades més.

LARA PEDROS

La Pubilla de les Puelles

JOSEP ROVIRA

Durant la Festa Major de les Puelles, que es va celebrar el primer cap de setmana d'agost, es va fer la presentació del primer capgròs de les Puelles, La Pubilla, fet pels mateixos veïns del poble. La presentació va tenir lloc el dissabte dia 5 a la tarda, i acte seguit, acompanyat del grup de Tabalers de l'Espetec i dels Cap Grossos d'Agramunt, es va realitzar una cercavila pels carrers del poble.

L'alcalde pedani, Joan Serano, explicà que la idea de

JOSEP ROVIRA

fer el capgrós va sortir d'una reunió que van fer els veïns l'any passat. Els mateixos veïns van començar a treballar la idea donant-li a poc a poc la forma que aparenta i per tant el pressupost de la seva realització ha estat mínim, les despeses dels materials emprats: pega, paper de diari, pintura. La figura del capgrós

no representa cap personatge del poble, és una imatge imaginativa, i de moment no té nom oficial, l'anomenen La Pubilla, i no està descartat que més endavant la bategin. Serrano va assegurar que de cara l'any vivent voldrien confeccionar un segon personatge. La intenció hi és i espera que es pugui fer.

Exposició a l'Espai Guinovart

Les obres de Waltraud Maczassek comparteixen entre elles una pulsio cap a l'orgànic.

La presidenta de la Fundació, Maria Guinovart, amb l'artista Waltraud Maczassek al Petit Espai on s'exposen les seves obres.

L'Espai Guinovart inaugura el dissabte 22 de juliol l'exposició *Kytos* de Waltraud Maczassek. La mostra està comissariada per Anaïs Muñoz i Bàrbara Bayarri i es podrà veure al Petit Espai fins al 17 de setembre.

Les obres de Waltraud Maczassek comparteixen entre elles una pulsio cap a

l'orgànic. Les seves obres reivindiquen l'origen d'allò que en tant que viu és finit, i per tant, efímer. Se'ns presenta, amb cada imatge, la possibilitat de recórrer un cicle en moviment constant, sense uns límits clars i amb una marcada intensitat poètica.

Com a artista, comparteix amb Guinovart el profund

afecte cap a l'entorn. El contacte amb la terra, les seves olors i llums es reuneixen amb el qüestionament de la nostra existència. Aquesta exposició ens permet generar un diàleg entre l'abstracció del pintor català i la de l'artista alemanya a través de l'expressió profunda de la natura, amb tot el que això implica i provoca.

Les obres de Waltraud Maczassek són fragments que poden percebre's com a metàfores dels retalls de la nostra memòria en el trajecte personal de la vida. "Natura efímera" parla de la cèl·lula com l'engranatge d'una microcosmologia humana que conviu amb nosaltres des de l'origen fins a la fi i que estableix una analogia directa amb la visió macro del funcionament del cosmos. L'exposició revela detalls d'allò que tenim, però que no podem veure, i ens trasllada a la forma primera i primigènia de l'ésser humà: la cèl·lula, que, situada com a put de trobada entre individus i organismes, agafa protagonisme i ens ajuda a veure-hi més enllà i més endins.

JOAN PUJAN

Incendi a l'Avinguda de Catalunya

Segons van explicar els bombers, alguns dels veïns van poder sortir pel seu propi peu, mentre que d'altres van quedar confinats.

Imatges dels bombers durant les tasques d'extinció de l'incendi d'un pis de La Torre.

El dimecres 2 d'agost es va declarar un incendi en un habitatge de la sisena planta del núm. 14 de l'Avinguda de Catalunya. Els serveis d'emergències van rebre l'avís d'alerta a les 11:58h informant-los que sortia fum d'un dels pisos. Fins al lloc dels fets s'hi van desplaçar sis dotacions dels Bombers de la Generalitat, entre els quals del Parc de Bombers Voluntaris d'Agramunt, dues ambulàncies dels Serveis d'Emergències Mèdi-

ques (SEM) i diverses patrulles dels Mossos d'Esquadra i de la Policia Local. Mitja hora més tard els bombers van donar l'incendi per extingit.

Les flames van afectar el menjador del pis. Segons van explicar els bombers, alguns dels veïns van poder sortir pel seu propi peu, mentre que d'altres van quedar confinats. Un cop extingit l'incendi els bombers van procedir a ventilar el forat de l'escala per l'acumulació de fum.

Els Serveis d'Emergències Mèdiques (SEM) van haver d'atendre una quinzena de persones per inhalació de fum, de les quals sis les van traslladar a l'Hospital Arnau de Vilanova com a mesura de prevenció.

L'incendi va generar força expectació en el veïnatge que es va concentrar davant de l'immoble afectat per veure les tasques d'extinció dels bombers.

JOAN PUJAN

JOSEP BERTRAN MITJAVILA

JOSEP BERTRAN MITJAVILA

Una part dels agramuntins que van assistir a la plaça de l'Església per realitzar cinc minuts de silenci en record de les víctimes de Barcelona i Cambrils.

Minut de silenci

Més d'un centenar de vilatans es van concentrar davant de l'Ajuntament, per fer cinc minuts de silenci en record de les víctimes.

El divendres 18 d'agost la vila d'Agramunt es va sumar, com d'altres poblacions d'arreu, a les mostres de suport i condol pels atemptats de Barcelona i Cambrils perpetrats la vigília. Més d'un centenar de vilatans es van concentrar davant de l'Ajuntament, a les 12 del

migdia, per fer cinc minuts de silenci en record de les víctimes.

L'alcalde, Bernat Solé, va dirigir unes paraules prèvies en les quals manifestà el rebuig als atemptats. "El terrorisme vol amenaçar la societat de convivència de Catalunya, Europa i gran part

del món. Nosaltres no permetrem posar en crisi el nostre model de pau i llibertat, ni el gihadisme ni cap de les mostres de terror podran canviar la nostra ferma voluntat de viure en unes ciutats i pobles oberts, tolerants i respectuosos amb totes les formes de pensar".

Versions Estelada

Seguint la tònica de l'estiu de l'any passat, el grup Versions Estelada, format per set alumnes de l'Escola Municipal de Música dirigits per Jordi Guixé, han realitzat una sèrie de concerts oferint el seu ampliat repertori. Recentment van actuar a la sala cafè del Casal, també en la passada Festa Major de Montclar i, el divendres 11 d'agost, a l'entorn de les piscines de Belianes. Així mateix està previst un concert a l'Espai 39 en la propera Festa Major de la vila.

Centenari del pare Gras

Les persones assistents van comentar que pel fet de ser d'Agramunt els van acollir amb molt d'afecte i amb un tracte molt familiar. Els van comunicar que al mes de setembre vindran a viure a Agramunt tres monges jubilades de l'orde que ell va fundar, per tal que tinguem presència de la seva comunitat.

A dalt, foto del Pare Gras a l'església de San Francisco (Granada).

A baix, representants del nostre bisbat que van assistir a l'acte.

El divendres 7 de juliol el mossèn d'Agramunt, Josep Uriel, en representació de la nostra vila, i tres persones més, van anar a Granada en motiu de l'obertura del Centenari de la mort del sacerdot José Gras i Granollers, fill d'Agramunt i fundador de l'orde religiós "Las Hijas de Cristo Rey".

L'obertura la va fer el bisbe de la nostra diòcesi, el senyor Joan-Enric Vives, i la clausura, el senyor bisbe de Granada. Primerament van tenir una rebuda a la sala d'actes del Colegio Mayor Cardenal Cisneros, on van representar la seva vida del pare Gras. A continuació, a l'església de San Francisco, van fer una missa celebrada conjuntament amb el senyor bisbe de la Seu, el secretari, dos mossens de Catalunya i vuit sacerdots de Granada. Finalment, van fer la recepció al convent que el pare Gras va fundar a l'Albain.

Les persones assistents van comentar que pel fet de ser d'Agramunt els van acollir amb molt d'afecte i amb un tracte molt familiar. Els van comunicar que al mes de setembre vindran a viure a Agramunt tres monges jubilades de l'orde que ell va fundar, per tal que tinguem presència de la seva comunitat. Viuran al segon pis de la rectoria i es dedicaran a fer activitats i a ajudar a qui convingui com, per exemple, als pobres, a les residències o a les celebracions de la paraula.

José Gras va ser un d'aquells personatges que, encara que va viure molt discretament, va deixar una gran empremta en la història. Va néixer el

22 de gener de 1834 a Agramunt i era el gran de quatre germans. En l'ambient senzill i humil dels seus pares pagesos, es va anar formant la seva personalitat. Tenia 12 anys quan se'n va anar a Barcelona perquè volia ser sacerdot, però va haver de treballar per poder estudiar. L'any 1857, l'últim de la seva carrera eclesiàstica, es dedicà a l'ensenyament i donà classes d'Història Universal i d'Ètica i Religió. Es va comprometre per sempre amb la cultura i definia l'ensenyament com "la qüestió més vital del món".

Al llarg de la vida va destacar pel seu compromís i entrega a favor de tots. Tenia 24 anys quan va celebrar la primera Missa Solemne. Al cap d'uns mesos el van traslladar a Tarragona i després se'n va anar a Madrid per ser redactor d'un diari anomenat "La Regeneración", en el qual col·laborava des de feia anys. A Madrid i a Àcija va exercir com a preceptor dels fills d'importants ducs i marquesos.

L'any 1866 va ser un any decisiu a la seva vida. A l'abadia de Sacromonte de Granada van convocar oposicions a diferents canongies. Els membres de l'abadia eren sacerdots provinents de totes les diòcesis espanyoles. Tenien al seu càrrec les facultats de Dret i de Teologia i un col·legi. Després de passar les proves, el dia 13 d'octubre de 1866 va prendre possessió de la canongia, on restà 52 anys. Durant l'any 1867 va ser el director i l'ànima de la revista "El Bien". A més, l'any 1876 va crear a Granada "El Instituto Religioso Hijas de Cristo Rey", del qual va formar 13 fundacions. Va morir el dia 7 de juliol de 1918 als 84 anys. Actualment, és Venerable i està en procés de Beatificació.

Rosa M. Sera

Jaume Cuñat in memoriam

La revista Sió va fer la seva estrena el març de 1964. En aquells moments la direcció l'assumia l'alcalde, Manuel Mazón, encara que qui en portava les regnes era en Lluís Pons, conegut per Lluís de la Colometa. L'alcalde-director era una mena de figura decorativa que poques vegades assistia a les reunions dels redactors on es parlava del contingut de la mateixa; la seva figura, en tot cas, servia per vetllar que els escrits no ataquessin els fonaments del règim franquista.

Cinc anys més tard, el setembre de 1969, s'incorporà com a redactor de Sió el jove Jaume Cuñat i Mata que tenia certes aficions a escriure. Només un any després, l'octubre de 1970, en Jaume Cuñat fou nomenat sotsdirector de la revista, càrrec que ostentà durant onze anys, fins al 1981, temps que coincidí amb les alcaldies de Josep Mª Inglés i Ricard Vicens, respectivament. Amb l'adveniment dels ajuntaments democràtics i Josep Hu-

guet al capdavant del d'Agramunt, l'alcaldia i la direcció de Sió es van separar. Va ser llavors també quan el càrrec de sotsdirector va desaparèixer i en Jaume, per tant, va perdre el seu càrrec més honorífic que altra cosa. Continuà com a col·laborador

del recent traspàs del Jaume Cuñat, un bon noi que havia treballat i escrit desinteressadament a la nostra revista, així com també havia estat membre durant molts anys de la Coral d'Avui. Els darrers anys la malaltia que patia l'havia reclòs pràctica-

En primer terme, al centre, Jaume Cuñat en un sopar de Sió de l'any 1980, envoltat de redactors i col·laboradors de la revista. D'esquerra a dreta: Joan Puig, Josep M. Lluch, Jaume Cots, Pasqual Castellà, Josep Huguet (alcalde), Deudat Pont, Josep Bertran, Guillem Viladot, Jordi Padullés (tapat), Pere Mora, Jaume Brils, Oriol Colomer i Joan Novell.

un any més, però paulatinament va deixar d'assistir a les reunions fins al punt que ja no hi tornà i es deslligà totalment de Sió.

Hem volgut recordar això en motiu

ment a casa fins al punt que el seu comiat ens va sorprendre a més d'un per inesperat. Amb aquestes ratlles li volem retre un sentit i sincer homenatge. Descansi en pau.

PARAPARED
www.parapared.com

pintura i pladur
impressió gran format
disseny i decoració d'establiments

MIQUEL CARALPS
686 472 921
mikel.c@esagramunt.com

L'Espiga
llibreria - papereria

Plaça del Pou, 2
Tel. i Fax: 973 39 04 25
Tel. Pare: 973 39 24 72
25310 AGRAMUNT
llibreteriaespiga@gmail.com
www.llibreteriaespiga.com
www.facebook.es/libreria.leespiga

La flama d'or

El protagonista és un estudiant de medicina que es diu Neftali Miravall, que és molt lletraferit. Porta una vida bastant paral·lela i semblant a Màrius Torres i en algun moment de la novel·la es troben. Aquest personatge té molta fal·lera per escriure i, de fet, la novel·la és com una autobiografia d'aquest personatge.

Mostrant la portada del llibre.

MARGARET PALOU

Màrius Blàvia és fill de Lleida, però fa anys que és, viu i se sent d'Agramunt. Fa de professor de català a l'Institut Ribera del Sió. La seva passió és escriure llibres. Aquest estiu ha sortit publicada la seva darre- ra novel·la, *La flama d'or*.

– Màrius, per a què la gent et pugui conèixer una mica més, què diries de tu?

– Sóc algú a qui agrada escriure i que comparteix el seu món interior amb altra gent que vulgui llegir el que jo he imaginat o inventat.

– Ens pots explicar la teva trajectòria literària?

– He publicat sis llibres: cinc novel·les i un dietari. El dietari, precisament, va néixer amb la revista Sió dels articles que cada mes hi vaig publicar durant un cert temps. Quan en vaig tenir molts, el 1999, va sorgir el dietari que es diu *El viure secret*. Pel que fa a les novel·les, el 1995 vaig publicar *L'illa dels morts*; el 1997, *La llum de l'abisme*; el 2004, *Estirp d'homes lliures*; el 2010, *Dreceres del bosc*, i ara, *La flama d'or*.

– Quins temes tenen o comparteixen les teves novel·les?

– Totes les novel·les, algunes més que altres, tenen com a punt en comú una mica de literatura fantàstica, alguna cosa de sobrenatural, a vegades. Però *La flama d'or* és la més fantàstica i sobrenatural. En canvi, *Dreceres del bosc*, que passa aquí a Agramunt, té poc de fantàstica i és bas-

tant realista. La novel·la que pot tenir més relació amb *La flama d'or* és *Estirp d'homes lliures*, que ja és una novel·la sobre espiritisme i algun personatge que hi surt torna a sortir a *La flama d'or*.

– Doncs parlem de la teva última novel·la, *La flama d'or*. En quin ambient està basada?

– La novel·la passa el curs 1929-1930. El protagonista és un estudiant de medicina que es diu Neftali Miravall, que és molt lletraferit. Porta una vida bastant paral·lela i semblant a Màrius Torres i en algun moment de la novel·la es troben. Aquest personatge té molta fal·lera per escriure i, de fet, la novel·la és com una autobiografia d'aquest personatge.

– Què t'ha inspirat, aquest cop, a fer-la?

– Jo crec molt poc en la inspiració. Si tens inspiració millor que t'agafi treballant. Si no estàs disposat a treballar, la inspiració hi fa poca cosa. En la novel·la suposo que hi ha coses que m'han influït, coses que he llegit i m'han fet pensar... Però si no t'hi poses, la novel·la no surt.

– Quina és la sinopsi?

– La novel·la és la història d'un noi que estudia medicina. Passa a Lleida. El seu pare és psiquiatre i un dia de forma una mica casual coneix una noia, de la qual s'enamora. Aquesta noia és bastant fantasmagòrica i entremig coneix un excapellà que ha penjat els hàbits i que ha fet un desco-

briment terrible sobre l'Església Catòlica. Tots aquests fets el sotraguen bastant i acaba vivint una vida de molts fantasmes i amb personatges que són immortals i amb poders sobrenaturals. També apareix la mort personificada, el destí... En fi, personatges que són obertament de la literatura fantàstica.

– Quant temps hi has dedicat?

– Des de que la vaig començar fins ara han passat sis o set anys. De totes maneres no és un temps real, ja que hi treballo uns mesos després la deixo; després no em surt i la deixo reposar una temporada. Més tard et ve al cap alguna idea, alguna cosa que has vist o llegit... És una feina de paciència.

– Creus que és la novel·la més madura que has escrit fins ara?

– Ostres, això ho haurien de dir els lectors, no sóc un bon valorador del que escric, però n'estic bastant satisfet.

– Les teves experiències personals hi són reflectides, d'alguna manera, en les teves novel·les de ficció?

– Sempre, en totes les novel·les hi surt un Blàvia. Per exemple, en aquesta novel·la he fet un petit homenatge al meu padrí. El meu padrí sempre m'explicava que de menut anava a classe amb Màrius Torres i que feia combats de boxa; doncs hi ha un capítol on hi ha aquesta història.

– A qui diries que va adreçada la teva novel·la?

Màrius Blàvia amb la seva darrera novel·la a les mans.

Sempre, en totes les novel·les hi surt un Blàvia. Per exemple, en aquesta novel·la he fet un petit homenatge al meu padrí.

– No va adreçada a ningú en concret; això sí, és una novel·la d'adults. La vaig dedicar a l'escriptora de Cervera, Rosa Fabregat, perquè sempre que surt una novel·la meva la llegeix i en parlem.

– Tens alguna anècdota relacionada amb *La flama d'or*?

– El títol ve relacionat amb un petit poema de Màrius Torres que deia: “*quan seràs mort encara faràs créixer una flama*”. Màrius Torres creia que després de la mort hi havia una altra vida, que l'ànima era

immortal, cosa que no sabem; però ell creia això. Llavors se'm va acudir de posar *La flama d'or*, perquè vaig pensar aquesta és la flama que tenim ara aquí i després de mort potser encara és millor que aquesta, per això és d'or.

També la foto de la portada és de l'arxiu Blàvia: és la Seu vella en blanc i negre.

– On podem adquirir la novel·la?

– En aquest moment pots comprar el llibre anant a la web de l'editorial El Cep i La

Nansa i en pocs dies t'arriba a casa. A principis de setembre ja estarà distribuïda a les llibreries.

– Faràs alguna presentació de *La flama d'or*?

– Sí, i tant, aquí a Agramunt i potser que també en faré alguna a Lleida.

– Ja tens pensat algun altre projecte?

– No, ara descanso, no tinc cap projecte en concret, cosa rara ja que normalment quan acabava una novel·la de seguida tenia una idea per a una altra. M'ha absorbit molt i, quan escris una novel·la, l'argument sempre el tens al cap i el vas madurant i madurant.

Entre les paraules del Màrius traspua el sentiment i l'afany que posa en les seves novel·les, que emana de la seva passió per la lectura i l'escriptura, però el que més reflecteix aquest sentiment és la llum dels seus ulls quan parla de la seva darrera obra, La flama d'or... Espero que tots en puguem gaudir tant amb la lectura com ell ha fruit escrivint-la.

Margaret Palou

FISIOPUP FISIOTERÀPIA I REEDUCACIÓ POSTURAL Demana'ns informació! ARTESA DE SEGRE Plaça Progrés, 2 alt.	Ets de Mútua? Molt a prop!! tens el teu centre de recuperació	aliança DKV agropatiemutua FIATC MC	ASSISTÈNCIA A DOMICILI GINÀSTICA POSTURAL POST-PART MASSATGE INFANTIL TALLA D'INTERÈS	FISIOTERÀPIA TRAUMATOLOGIA REUMATOLOGIA NEUROLÒGIA RESPIRATÒRIA PEDIÀTRICA GINECOLÒGIA GERIÀTRIA ESPORTIVA REEDUCACIÓ POSTURAL TERÀPIES NATURALS REFLEXOLOGIA AURICULOLOGIA QUIROPRÀCTICA MODALITAT de dilluns a dissabte de 08.00 a 21.00h cta prèvia
--	--	--	---	---

TORRONS
Vicens
des de 1775

Des de 1775 Guardem l'Autèntica Tradició del Torró d'Agramunt

Durant més de dos segles, de generació en generació, l'empresa **VICENS** transmet en els seus productes l'herència dels mestres artesans torronaires, avalats per l'ús de les primeres matèries nobles de la nostra terra, l'ametlla, l'avellana, el sucre i la mel s'uneixen per a crear una autèntica obra d'art.

TORRONS VICENS posseeix l'indicació geogràfica protegida, del torró d'Agramunt, certificat europeu que garanteix la qualitat dels nostres torrons.

... I ARA, A AGRAMUNT, TAMBÉ PODEU VISITAR EL NOSTRE MUSEU.

TORRONS
Vicens
des de 1775
AGRAMUNT

MUSEU
del TORRÓ
i la XOCOLATA

Veniu a descobrir un espai cultural, on podreu conèixer la història del torró i de la xocolata, així com la trajectòria de l'empresa **TORRONS VICENS**.

A l'obrador podreu veure com s'elaboren artesanalment els nostres torrons i, a la botiga, trobareu tots els productes **VICENS**.

Gaudiu d'una visita plena d'experiències i sensacions que no us deixaran indiferents.

HORARIS DE VISITA:

Dimarts a dissabte:
de 10,30 a 13,30h i de 15,00 a 19,00h.

Diumenges i festiu:
de 10 a 15h
museu@vicens.com

OBRAJOR • BOTIGA • MUSEU
Ctra. de Tàrraga, 1 • 25310 Agramunt
Tel. 973 390 607 • torrons@vicens.com

Elaborats amb productes de proximitat
TORRONS VICENS...el Torró, Torró.

www.vicens.com

Informacions de l'ANC

Aquesta falta d'entesa ens porta a sortir una vegada més al carrer, esperem que l'última, per a reafirmar-nos de cara al Món, en la nostra voluntat de tenir un estat propi.

Estem arribant a un final d'etapa decisiu per al futur del nostre país. Ens enfrontem a fer un *tour de force* democràtic, que deixi les coses clares per sempre més. Els reticents a voler reconèixer la voluntat d'independència que batega al si de Catalunya, no n'han fet cas fins ara, quan s'ho veuen a sobre. I arribats aquí, no contempen cap mena d'entesa¹ entre persones civilitzades per tal de solucionar-ho, sinó una esbombada d'alarmes i amenaces, de part de l'Estat i polítics unionistes afins, així com l'escenificació de signes i mecanismes repressius de poca credibilitat. La manifestació de l'11 de setembre de 2017, la *Diada del Sí*, serà la culminació de totes

les anteriors. Aquesta és la cinquena des de l'any 2012, la que sota el lema «Catalunya, nou estat d'Europa», va inaugurar una sèrie diferent de diades. Prèviament s'havien escalfat motors, el 10 de juliol del mateix any —fet que ens va sorprendre a tots— amb el «Som una nació. Nosaltres decidim»². Abans, encara, s'havia anat a Brussel·les, el 7 de març de 2009, amb el lema «We want a Catalan State». Des del principi es van dir les coses clares. A què venen, doncs, ara, aquestes corredisses?, aquestes reunions amb rerefons de clavegueram d'un estat que a la falta de tradició democràtica hi ha afegit la falta de voluntat política?³ La incapacitat de l'Estat de negociar aquest procés, la similitud, advertida per alguns, amb el que va suposar la independència de Cuba —que era part integrant de l'Estat espanyol—, demostra dues coses que venen a ser la mateixa: la primera, que

a Espanya, no hi ha hagut una evolució significativa d'atansament a les maneres democràtiques europees; i la segona, que la forma de govern més representativa d'aquest país és la dictadura. I aquí és on el fet català els trontolla, perquè la nostra idiosincràsia és una altra. Així, doncs, aquesta falta d'entesa ens porta a

sortir una vegada més al carrer, esperem que l'última, per a reafirmar-nos de cara al Món, en la nostra voluntat de tenir un estat propi. La fe en nosaltres mateixos i en el nostre futur aviat deixarà sense paraula els que deien que acabaríem per barallar-nos, que l'independentisme perd pistonada... Contra les seves paraules no podem fer res més que demostrar-los la nostra força democràtica i pacífica, però contundent. Uns més que altres estem convençuts que, després de tantes vicissituds, aquest és el nostre moment històric: ha arribat el temps de les nacions⁴, i Catalunya ho és. Des de l'imperialisme espanyol es va intentar assimilar-nos, fer-nos castellans; i com que no se'n van sortir, ara s'esforcen a eliminar la nostra llengua, i negar-nos la nació (cosa que admetien naturalment al segle XV⁵), ja que és evident que, si encara no el té, tard o d'hora, una nació acabarà per tenir el seu estat propi. Després de l'1-O, l'Estat espanyol s'haurà de reciclar. En aquest punt, la independència de Catalunya serà un fet positiu per a Espanya. Esperem, doncs, trobar-nos un cop més, amb el convenciment de sempre, aquest 11 de setembre. Ens hem d'inscriure a la *web* de l'ANC, <https://assemblea.cat/> i, si ens va bé, triar el tram 405, reservat als participants de l'Urgell i la Segarra. A l'Oficina de Turisme podem apuntar-nos als autocars que ens hi portaran. Si teniu algun dubte, feu-nos un missatge a agramunt@assemblea.cat.

[1] L'anunciat «diàleg» de la sotspresidenta del govern espanyol, que va venir expressament a Barcelona, no va passar de dues trobades, justament amb els seus i afins; un despropòsit sense dissimular.

[2] Lema fet d'indignació i repulsa contra la resolució del recurs d'inconstitucionalitat dictat pel Tribunal Constitucional d'Espanya sobre el text del nou Estatut de Catalunya. Un text que s'havia elaborat amb un consens gairebé total del Parlament de Catalunya.

[3] «El Presidente del gobierno, ni puede hacer un referéndum...ni tampoco quiero hacerlo» (Mariano Rajoy). «El Estado ha demostrado que le bastan 24 horas para recurrir esas leyes y obtener su paralización» (Soraya Sáenz).

[4] Vegeu l'article «L'independentisme». *Segarra Actualitat*, nov. de 2007.

[5] Textos antics sobre la nació catalana, http://www.cch.cat/pdf/la_vanguardia_140678.pdf

+servei
+oferta
+ràpid

682 876 551

nou servei
 de consulta
 i venda per
 WhatsApp

**servei a
 domicili**

ferreteria FIRAL

Av. Generalitat, 10 • AGRAMUNT • Tel./Fax 973 392 311 • Mòbil 630 053 450

Margarita
moda

Margarita Martí Gasull
 C/ Sant Joan, 3
 25310 Agramunt (Lleida)
 Tel. 973390242

margarita.marti@hotmail.es

jardinsdesecà

Jordi Lluch Sarnago
 jardiner

Tel. 658 921 335
jardinsdesecar@gmail.com

- Poda d'arbrat agrícola
- Col·locació sistemes de reg
- Poda d'arbrat urbà i ornamental
- Manteniment de jardins existents
- Aplicació de tractaments fitosanitaris
- Disseny manual i digital

Confeccionem tendals des de fa 55 anys

Tendals façana · Tendals camió · Carpes · Pèrgoles
 Portes ràpides · Cortines industrials
 Tapisseria · Cortines · Persianes · Mosquiteres
 Retolació · Impressió gran format

Tel. 973 31 45 82 www.tendalssangra.cat TÀRREGA

FUNERÀRIA i SALES DE VETLLA

J. TORNÉ

SERVEI PERMANENT

973 39 08 62 • 620 90 50 20

jtorne1@hotmail.com

"Glops & Tapes"

especialitats de la casa

Caragols a la llauna

Tapes casolanes

Esmorzars Plats combinats

Plaça Mercadal, 19 - 25310 Agramunt
600 700 202

Diverses activitats

Aquest mes de juliol ha estat intens al CEA. Començàvem el divendres 7 amb el ja tradicional sopar al Consist Park, en què a més a més vam celebrar l'assemblea

anual. Prèviament, un grup de socis vam aprofitar per fer una caminada als voltants d'Agramunt per obrir la gana. El bon ambient i el sorteig d'obsequis no van faltar a la festa.

El cap de setmana del 15 i 16 vam organitzar l'acampada del CEA Kids a Vilanova de Meià. Petits i grans vam fer jocs de pistes i guerra d'aigua. També vam tenir ràpel i escalada. El plat fort i novetat d'enguany va ser la instal·lació d'una tirolina on els més petits van xalar d'allò més.

I el diumenge 23 un grup de socis ens vam escapar a fer barranquisme al Barranc de l'infern. Es tracta d'un barranc molt assequible per fer iniciació, però amb tots els ingredients necessaris: aigua, salts i ràpels a dojo. Tota una experiència per a tots, especialment per a aquells que s'estrenaven en aquesta activitat.

Encarem la nova temporada amb noves cares a la junta del centre. Gent que s'incorpora per obrir noves vies d'activitats, noves idees i energies renovades per mantenir el CEA al nivell que ens mereixem. Benvinguts! ■

FONT: CENTRE EXCURSIONISTA

Instagram

@revistasio

Tens Instagram ?

Si la resposta és sí, potser hauràs vist que a Sió també tenim el nostre perfil **@revistasio** que pots seguir per trobar-hi fotografies d'Agramunt i les seves activitats.

Però des de Sió també volem compartir les fotos que tu pengis a la xarxa. És per això que a partir del proper mes publicarem una selecció de les imatges penjades amb l'etiqueta **#revistasio**

Anima't i etiqueta les teves fotos amb #revistasio!!!!

Drets d'imatges:

Els drets de les imatges realitzades seran sempre propietat de l'autor i amb Instagram com a copropietari (tal com marquen les normes d'Instagram). Tot i això, amb l'ús de l'etiqueta #revistasio cedeix a la Revista Sió el dret de publicació sempre mencionant l'autor de la fotografia.

Sílvia Balagueró

CENTRE PODOLÒGIC

Podòloga col. 1170

Fes un pas endavant... cuida els teus peus!

- Atenció primària dels peus
durícies, ungles, ulls de poll, berrugues
- Estudi de la marxa
exploracions biomecàniques
- Plantilles personalitzades, esportives i infantils
- Atenció del peu diabètic
- Servei a domicili

C/ del Clos, 23 A baixos
Tel. 973 392 704
info@podologosagramunt.com
www.podologosagramunt.com
AGRAMUNT

NATURA

Dietètica

Alimentació i complementos dietètics,
herbes Medicinals.

Control de pes i dietes a la teva mida,
amb dietista diplomada.

Alimentació
Biològica

Ronda dels Comtes d'Urgell, 18 _ 25310 Agramunt
Tel. 973 392 335 / part. 973 390 865

Camises d'home

Av. Jaume Mestres, 18
Telèfon 973 39 00 09
AGRAMUNT

Xavier Infante Màrquez

PALETA

CONSTRUCCIONS i REFORMES

Raval de Castellnou, 27
Telèfon 973 392 329
Mòbil 606 314 654
PUIGVERD D'AGRAMUNT
(Lleida)

Electromecànica

MUIXI

Josep Anton Muixí

c/ Indústria, 15 - 25310 AGRAMUNT
Tel. 973 390 363 - Mòbil 696 458 713
e-mail electromecanicamuixi@gmail.com

Automoció Joan Carles, S.L.
MAN Truck & Bus Service

Pol. Ind. Les peïsseres, C/ Indústria, 3, 5, 7, 9
Agramunt (25310) Lleida
Telèfon: +34 973 390 322
info@automociojoancarles.com
www.automociojoancarles.com

NEOPLAN MAN

Torneig Futbol Sala

FONT: PENYA BARCELONISTA

La foto correspon a l'equip en categoria Aleví Infantil que ha representat la Penya Barcelonista d'Agramunt i Comarca en el Torneig de Futbol Sala Vila d'Agramunt disputat durant aquest passat mes de juliol.

Volem felicitar-los per haver quedat subcampions, després d'una final molt disputada entre els dos grans favorits per guanyar el Torneig d'estiu. També pel seu comportament damunt de la pista de futbol sala i la seva entrega des del primer fins a l'últim partit.

Aprofitem l'avinentsa per destacar la bona feina que han dut a terme els entrenadors d'aquest equip, l'Oro-bitg i el Jesús, mentre felicitem la plantilla que ha estat formada per diversos socis de la nostra Penya; entre altres, jugadors de la mateixa població.

Enhorabona i fins a la propera!

Genís Guixé Eroles

Forn i pastisseria

CAMATS

Cr. Sant Joan, 5 / 973 39 02 38
25310 Agramunt (Lleida)

*venda
de tes,
infusions
i tisanes*

"Estimar és com prendre una
tassa de te, simplement
un mai en té prou"

REESTRENA *el teu cotxe*

Els millors Plans de Manteniment per al teu vehicle

PLA MASTER

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ 20 PUNTS DE CONTROL

PLA EXPERT

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ 30 PUNTS DE CONTROL

PLA INTEGRAL

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ FILTRE COMBUSTIBLE O BUGIES
+ 40 PUNTS DE CONTROL

I A MÉS A MÉS...

PNEUMÀTICS

MECÀNICA

AMORTIDORS

FRENS

AIRE CONDICIONAT

BATERIA

EIXUGAPARABRISSES

EN MANS D'EXPERTS
euromaster.com

VULCANIZADOS IBARZ

Carretera Tàrrrega, s/n. Agramunt. Tel: 973 390 734

NETEGES
ECONET

Comunitats de veïns - Pàrquings
Domicilis particulars - Vidres i rètols
Finals d'obra - Oficines
etc.

T. 628 84 33 47 - Travessia del Clot, 17 - AGRAMUNT

Amics
de
l'Espai
Guinovart

Guinovart Cos, percepció i resistència

2 setembre / 17 febrer 2018

Waltraud Maczassek
kytos

22 juliol / 17 setembre 2017

AMICS DE L'ESPAI GUINOVART,
adreçat a particulars, col·lectius i empreses

Protectors corporatius:

INDÚSTRIES
JOVE-BALASCH, S.L.

Alsina
SOLUCIONS EN ENCOFRATS

Socis: **FARMAOPTICS**
Solucions amb garanties de salut

HORARI:

Dijous i divendres, de 10h a 13h
Dissabtes d'11h a 14h i de 17h a 19h,
Diumenges d'11h a 14h.

Plaça del Mercat, s/n. 25310 Agramunt - Tel. 973 39 09 04
info@espaiguinovart.cat · www.espaiguinovart.cat

Visites concertades per a grups.

MÉS DE 10 ANYS ELABORANT
GRANS VINS

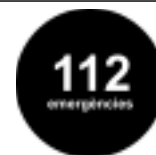
Informació i reserves: 973050018 – info@masblanchijove.com

Els Mossos informen

Consells de seguretat 24 h al domicili

**COMISSARIA
DE TÀRREGA**
Av. Josep Tarradellas, 1
Telèfon 973 701 650

Important

Si escolteu un soroll estrany o advertiu la presència de persones amb actitud sospitosa a les rodalies del vostre domicili, no dubteu a trucar a la policia.

Si observeu portes o finestres forçades o indicis que s'hagi pogut produir un robatori, no toqueu res i aviseu a la policia.

Seguiu sempre les indicacions que us dona la policia

Recordeu: per presentar una denúncia cal...

- Adreçar-se a les oficines d'Atenció al Ciutadà dels Mossos d'Esquadra.
- Portar un document d'identificació personal.
- Dur una llista dels efectes sostrets amb el màxim de dades de cadascun.
- La vostra col·laboració és imprescindible per prevenir i investigar els delictes.
- Les comissaries dels Mossos d'Esquadra són obertes les 24 hores del dia, tots els dies de l'any.
- Localitzeu la comissaria més propera a mossos.gencat.cat

Més segurs a casa

- No obriu la porta a persones desconegudes. Demaneu sempre la identificació al personal de l'aigua, la llum, el gas o el telèfon i proveu el servei, trucant a la companyia. Desconfieu del número de telèfon que us faciliti el possible instal·lador.
- Recolliu diàriament la correspondència per evitar que persones alienes utilitzin les vostres dades personals.
- Tanqueu sempre amb clau les portes d'accés al carrer a l'hora d'anar a

dormir i quan us absenteu, encara que sigui per un breu període de temps.

■ Tanqueu bé la porta d'entrada de l'edifici i proveu que cap desconegut aprofita per entrar-hi.

■ Proveu que la porta del garatge queda tancada a l'entrada i la sortida i que cap estrany aprofita per entrar-hi.

■ No deixeu les claus en cap amagatall extern al domicili.

■ Si perdeu les claus, canvieu els panys.

■ Si viviu en cases aïllades, podeu instal·lar temporitzadors automàtics d'encesa dels llums interiors o exteriors del domicili.

■ Si guardeu a casa objectes de valor, cal que instal·leu mesures de protecció efectives d'acord amb les vostres necessitats.

■ En cas de robatori, per facilitar la identificació de les vostres pertinències és convenient que guardeu la seva documentació i tingueu un inventari d'objectes amb el número de sèrie, la marca i el model.

Mesures de seguretat

accessos

- Una balda interior a les portes d'accés és molt útil.
- Instal·leu persianes en totes les finestres i balcons. Hi ha forrellats interiors autoblocants que permeten evitar l'obertura des de l'exterior.
- Si fan obres a l'exterior del vostre edifici, assegureu-vos que no es pot entrar al vostre pis per les bastides o les escales.

alarma

- S'ha d'instal·lar i utilitzar d'acord amb les instruccions de l'instal·lador i en un lloc de difícil accés.

■ Proveu que l'empresa instal·ladora compleix tots els requisits legals.

■ Cal que estigui connectada a una central receptora d'alarmes. Aquesta s'encarregarà de verificar els senyals rebuts i, si s'escau, avisarà la policia.

■ Recordeu que els sistemes d'alarma s'han de revisar de forma periòdica.

■ Connecteu-la sempre, mentre dormiu i quan sou fora de casa: contribueix a incrementar la seguretat.

panys i portes

- Protegiu-vos per mitjà de portes blindades i reixes a les finestres.
- És recomanable instal·lar un pany que disposi almenys de tres punts d'ancoratge al bastiment de la porta (superior, inferior i lateral).
- Procureu instal·lar panys d'alta seguretat. Al mercat hi trobareu diferents sistemes.
- Seguiu les recomanacions de professionals amb establiments oberts al públic.

quan marxeu de vacances

- Deseu els objectes valuosos en llocs segurs.
- Proveu que portes i finestres quedin ben tancades i connecteu l'alarma.
- Aviseu persones de confiança de la vostra absència. Demaneu a algú que us reculli la correspondència i faci un cop d'ull de tant en tant a l'habitatge.
- Sigueu discrets a l'hora de comentar l'absència, eviteu donar detalls a les xarxes socials o comentar-ho amb gent desconeguda.
- No tanqueu del tot les finestres i no deixeu senyals visibles que facin pensar que sou fora de casa. ■

Làmines de plàstic

Sacs de paper

Bobines gofrades

Bosses de Paper

Sacs laminats

Bosses de plàstic

GRUPO CONSIST S.A.
www.grupoconsist.com

Flexible solutions for Flexible Packaging

PINTORS GERMANS CAPITAN

Antoni i Josep Mª Capitan Gallardo

SERVEI I LLOGUER DE PLATAFORMES

TRACTAMENT DE FAÇANES · COL·LOCACIÓ DE PLADUR
REVESTIMENTS DE FUSTA · ESTUCS D'ALTA DECORACIÓ
INSTAL·LACIÓ DE PARQUET · PINTURES INDUSTRIALS

C. Fontanilles, 17 - AGRAMUNT
Tel. 973 390 403 - Mòb. 667 639 258 - Fax 973 391 124
Mòb. Josep M. 605 851 798

Construccions

Reformes

Xavi Junyent Sangrà
Tel. 625 119 990
xavie_reformes@hotmail.com

25310 AGRAMUNT **Av. dels Esports, 8, 2n, 1a**

DARQUITECTURA

Av. Agut i Pla, 9 B - 25310 Agramunt - Tel. (973) 390 403
e-mail: darquitectura@darquitectura.com - www.darquitectura.com

LLUNA NOVA
PERRUQUERIA

T. 973 39 27 24
LLUNANOVAAGRAMUNT

AV. JAUME MESTRES, 27 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

Endavant sense por

Nosaltres hem de servir el cap fred i el cor encès amb la plena esperança que ho tenim a tocar. Aquest cop ens en podem sortir. Ens en sortirem. Perquè tot és possible. Sí. I els nostres anhels de llibertat no ens els podem deixar esquinçar.

Quan el lector llegirà aquestes ratlles faltaran uns quaranta dies o menys per a l'1 d'octubre. La data fixada pel Parlament de Catalunya per portar a terme un referèndum vinculant sobre la independència de la nostra nació respecte la resta de l'estat espanyol. Hom vacil·lina metafòricament que hi haurà un xoc de trens. Val a dir que la plasticitat de la metàfora induïx a una catàstrofe tràgica. I no té perquè ser així ni té perquè haver-hi cap víctima. De totes maneres tots sabem que, si volem la truita, la trencadissa d'ous és inevitable i que, en conseqüència, hi ha d'haver un moment en què el cuiner no tindrà més remei que colpejar els ous, encara que això estigui legalment prohibit! Qui vulgui peix, s'ha de mullar el daixonses, diuen. No hi ha més remei.

Estem en un moment crític de la situació entre Catalunya i Espanya. M'atreveria a dir també que és un moment bonic perquè es preveu que ha de passar quelcom històric que pot marcar les nostres vides i el futur de la nostra terra. N'hi ha que assenyalen una divisió profunda entre sobiranistes i unionistes. Però això no és pas veritat. La vida dels catalans continua dia a dia de manera tranquil·la i pacífica i no ens barallem per si un vol ser independent i un altre vol continuar amb Espanya. Si d'alguna cosa es poden enorgullir els sobiranistes és que sempre s'ha defensat que el camí que porti a la independència ha de

ser pacífic i transparent.

Suposo que l'escalada de tensió entre el govern català i el de Madrid anirà in crescendo fins arribar el dia assenyalat. Això és inevitable. Ambdós poden tibar la corda, però el que no poden fer es trencar-la amb males arts, perquè avui qualsevol nació està lligada a totes les altres i crec que les males arts no les perme·trà ningú. Aquells que s'han omplert la boca dient que els tancs haurien d'entrar altre cop per la Diagonal estan molt equivocats. Parlen més amb l'estómac que amb el cap. En ple segle vint-i-u cap nació veïna, i la Unió Europea encara menys, permetrà que un assumpte com el nostre s'arregli manu militari.

Fins ara el govern central no ha sabut afrontar el problema català. Tenen damunt de la taula la carpeta oberta però no s'hi encaren de veritat. La tàctica de Rajoy que es basa en no fer res i passar la papereta a la justícia (que defensa els seus interessos i que és un àrbitre parcial) no porta enlloc. La història en donarà fe. Podria molt ben ser que l'actual president espanyol passés als annals com aquella persona que degut a la seva inoperància i poca traça va empènyer els catalans a marxar d'un estat que no els volia i només els munyia.

Falten, doncs, uns quaranta dies. Durant aquest temps la violència verbal i les amenaces aniran en augment. Ha estat sempre la tàctica d'un estat impotent que ha vist

al llarg dels temps com les colònies se li han anat independitzant. On queda aquell imperi al qual no se li podia mai el sol? Durant aquest mes i escaig en veurem de tots colors i hi haurà intents desestabilitzadors, amenaces i mals presagis. Però nosaltres res de res. Ferms. Més fermes que mai. I pacíficament. Hem d'aguantar malgrat les provocacions, els insults, les mentides i tot el que ens puguem imaginar. Perquè la claveguera pot portar molta merda, ja ho hem comprovat.

Nosaltres hem de servir el cap fred i el cor encès amb la plena esperança que ho tenim a tocar. Aquest cop ens en podem sortir. Ens en sortirem. Perquè tot és possible. Sí. I els nostres anhels de llibertat no ens els podem deixar esquinçar. A Catalunya tant Macià com Companys havien proclamat la república i l'estat català, però va ser d'una manera precipitada, maldestra i amb poca base social. Aquest cop la base social hi és i, si la majoria dels catalans diem que volem que Catalunya sigui un estat propi en forma de república, això no hi ha estat espanyol que ho aturi. I anirà a missa!

Ara hem de deixar que el temps passi i no tenir por ni a les amenaces, ni als tribunals ni als difamadors, ni a ningú. El cap ben alt i ben segur. I les paperetes a punt perquè el primer d'octubre puguem decidir pensant en el futur de la nostra terra i pel bé dels fills i dels fills dels nostres fills. ■

JOLONCH

XOCOLATA A LA PEDRA
D'AGRAMUNT DES DE 1770

La xocolata de casa, a la tassa.

Av. Marià Joloch, 5 | 25310 AGRAMUNT - Lleida
Tel. 973 390 113 | Fax 973 39 00 07
info@xocolatajoloch.com

TORRONS VICENS, Tradició Familiar

www.xocolatajoloch.com

Fisiològics

AGRAMUNT
CENTRE DE FISIOTERÀPIA

Marc Martí Alabart n.col 6195
Clara Martorell Solé n.col 5964

HORES CONVINQUES TRUCAR AL 973.39.28.18
Av. Marià Joloch 19-21 baixos AGRAMUNT

Clínica dental

Dra. ROSER MARTORELL SOLÉ
n.col 4250

Serveis d'Odontologia General, Ortodòncia, Periodòncia,
Odontopediatria, Implantologia i Cirurgia bucal.

TRUCAR AL 973.39.12.27

MANNS _ benestar

DENTS _ SALUT

somriures _ CONFIANÇA

tranquil·litat _ ESTIRAMENTS

ORTODÒNCIA _ relax

NENS _ ACUPUNTURA

Remeis tradicionals: espígol

És una altra de les plantes medicinals que, sobretot en temps passats, havia gaudit d'una gran reputació; es pot dir que no faltava en cap farmaciola de les cases i, s'usava tant amb la finalitat de tractar malalties com per a la seva prevenció.

L'espígol, com passa amb la majoria d'herbes, també és conegut amb altres noms, com és ara herba de Sant Joan o botja de Sant Pere... El podem trobar en zones pedregoses de muntanya i llocs de pasturatge del bestiar.

Aquesta és una altra de les plantes medicinals que, sobretot en temps passats, havia gaudit d'una gran reputació; es pot dir que no faltava en cap farmaciola de les cases i, s'usava tant amb la finalitat de tractar malalties com per a la seva prevenció. No obstant això, actualment la situació ha canviat força i, tot i que és ben coneguda com a planta medicinal, no se'n fa un ús tan continuat.

Podríem afirmar que la

gran estima que havia tingut l'espígol li venia en gran part del seu potencial preventiu. Per això, es feia servir com a preventiu general davant l'aparició de malalties infeccioses genèriques o no, tant en persones com en animals. La forma més habitual era l'aerosol, és a dir, la part aèria o la tija de la planta es feia bullir en aigua o bé es posava sobre la brasa viva del foc i la persona o l'animal malalt havien d'inspirar aquell vapor o fum aromàtic de l'espígol. De vegades aquest mateix vapor o fum servia per a fumigar la roba dels malalts o bé es deixava que s'escampés per la llar o el corral dels animals, sempre amb la finalitat preventiva esmentada, això sí.

L'aerosol fet a partir d'espígol també era una forma habitual de combatre els constipats i, a més a més, aquest medicament s'utilitzava com a prevenció de la pneumònia, tant en medicina humana com en veterinària, sobretot en bestiar cavallar.

La part aèria de l'espígol també formava part d'un dels ingredients habituals de les mescles que s'usaven per al tractament d'infeccions intestinals en ovelles, les quals eren conegudes popularment amb el nom de *tocades del bestiar*.

L'espígol també s'ha usat i encara s'usa contra afeccions musculars i òssies, ja siguin contusions o diversos dolors d'origen desconegut.

A partir de la part aèria o la tija es preparen tintures alco-

hòliques tot macerant la planta en alcohol de 96 graus o fent una mescla d'anís i alcohol de 96 graus. Totes aquestes formes s'usen de manera tòpica, és a dir, s'aplica el líquid medicinal sobre la part del cos afectada acompanyada d'un suau massatge local. Algunes d'aquestes tintures també s'usen contra el mal de cap; en aquest cas s'aplica sobre el front de la persona afectada un drap moll amb la tintura, el qual es va canviant a mesura que es va asseccant.

L'espígol encara té altres usos per l'esmentada via tòpica. Per exemple les friccions que es fan amb la part aèria en veterinària han donat bons resultats per a guarir la ronya en animals, especialment en bestiar boví i cavallar, i en medicina humana per tal de combatre èczemes. La loció obtinguda en fer bullir la part aèria en aigua s'utilitza com a tractament d'inflamacions diverses.

En algunes zones de Catalunya com el Pallars, l'espígol havia tingut fortes connotacions màgiques i rituals, ja que la inflorescència era utilitzada per a fer fumigacions seques a les cases en dues dates concretes, Sant Joan i el primer divendres del mes de març. Aquesta pràctica ritual era tinguda com a preventiva de malalties de caràcter infecciosos. L'espígol el posaven al foc de terra i aquell fum s'expandia per tota la casa i deien que servia per tot l'any, així protegia la llar i la gent perquè no agafessin cap pesta. ■

**Elaboració artesana de
torrons i massapans**

Obrador:

**C. Comtessa Aurembiaix, 5
Tel. 973 390 319 - AGRAMUNT**

**www.torronsfelix.com
torrnsfelix@yahoo.es**

OBRES ► 128

OBRES 128 S.A.U.

Cami vell de Mafet, s/n
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. 973 392 184 - Fax 973 392 660
info@obres128.com

pintura i decoració

RS

**Roman Serra
695 558 383**

Res és nou, tot m'esparvera

No empobrim la terra i sembrem-la amb el nostre interès i amb l'ajuda que ens puguem permetre. Perquè el seu valor no rau en el poc o molt de diner que hi puguem aportar sinó, en l'interès que ens desferma el fruit cultural que ens dona la terra.

Vull afegir-me, si se'm permet, a l'homenatge a en Josep Guinovart, ara que el recordem 10 anys després que ens deixés. I ho vull fer arrel també de la magnífica entrevista publicada en el Sió del mes de juny passat amb la Maria Guinovart i la Mònica Larruy. S'hauria escaigut millor aquest article a la revista del mes següent, però el cert és que vinc de tard en tard a Agramunt a visitar la Yvette i el Salvador i fer la nostra ruta gastronòmica, i és aleshores que aprofito per llegir els Sió endarrerits. De l'esmentada entrevista en quedo amb algunes parts que, tot i no venir-me de nou, m'esparveren. Cito: "Està clar que el benefici que l'Espai treu de les visites escolars no se sosté per ell mateix... Per això insistim a l'administració en la petició de més ajuts..." Una altra cita: "Tenim un increment progressiu de visitants, però curiosament són de Barcelona i de fora, de l'estranger..." Més cites: "...de totes les ajudes que rebem, n'hi ha més que vénen de Barcelona que no pas del propi territori. Actualment, dels 24 amics de la Fundació, més de la meitat són de Barcelona. Ens agradaria que la Fundació també se la fessin seva els agramuntins..." I encara una altra, de cita: "No pot ser, per exemple, que passi un cotxe per la carretera d'Agramunt que va a fer turisme a qualsevol lloc i no sàpiga que aquí hi ha l'Espai Guinovart. En tota la carretera no hi ha ni un sol cartell." I per acabar: "Bastantes de les empreses més importants d'Agramunt no estan amb nosaltres; a què és degut? Aposten per nosaltres molt més les empreses de fora que les de la vila i comarca".

No cal dir que són afirmacions preocupants pel

que tenen de desinterès per la cultura. Algú pot creure que la cultura és secundària en qualsevol societat, ignorant que és el motor de tot. El fonament de tota cosa feta es basa en la cultura, és a dir en el conjunt de coneixements adquirits que ens empenen cap a una fi o que, simplement, ens recrea. Potser caldria afegir aquí també, i per les múltiples al·legories que en Guinovart feia de la terra, l'acceptació antiga de la paraula cultura com a "conreu de la terra". I, què som nosaltres sinó terra? No formem part de la terra? O potser només pensem que la trepitgem i la malbaratem? Ens creiem que, donar suport a la cultura és una cosa que es pot deslligar del nostre creixement. Així ensinistrem els nostres infants, en la distància que això de la cultura és un afegit que es pot bandejar alegrement. M'esparvera la indiferència a la riquesa cultural que posseïm, la propera i la distant, però més la propera, que caldria sentir-la ben nostra. Els qui malden per retenir i projectar el nostre patrimoni són com la terra, que dona fruit però que també es cansa. Que s'esquerda amb la sequera i pidola aigua, no massa, perquè, que carai!, érem de secà, i poca ens basta. Si l'entrevista amb la Maria i la Mònica no s'interpreta com un crit d'ajut als de la terra perquè donin suport al ric patrimoni artístic d'Agramunt, deixeu-me que aquest article així ho proclamï. No empobrim la terra i sembrem-la amb el nostre interès i amb l'ajuda que ens puguem permetre. Perquè el seu valor no rau en el poc o molt de diner que hi puguem aportar sinó, com he dit, en l'interès que ens desferma el fruit cultural que ens dona la terra.

Ignasi Roda

En record del Víctor

El Víctor amb la seva esposa i filles.

FONTE FAMILIA

Una vida de 66 anys, si és plena, com per sort ho ha estat la del meu cosí Víctor Martorell Bragat, dona molt de si. Cadascú de nosaltres, que l'hem estimat, guardem dins del nostre cor, diferents records d'ell. Primer de tot la Magda, amb qui va formar una meravellosa família; les seves filles: Marióna, Elisabeth, Roser, Diana i Neus; els gendres, germans, nets, parents, amics d'infància, joventut, maduresa; companys de feina, nens i nenes, que ja no ho són, que va acompanyar a les colònies... i

tants i tants d'altres. Tots tenim el nostre Víctor, el mateix i particular, com és tota vida, sempre complexa. Tots, en diferent mesura, és clar, érem importants per a ell i ell, per a tots nosaltres. En el Víctor predominava la seva bonhomia, el seu saber fer, el posar-se en el lloc dels altres, la seva capacitat de treball, l'honestat i tantes, tantes altres coses que podríem glossar aquí.

A on siguis, Víctor, ens veuràs i voldràs que anem endavant; sense tu, però amb tu.

M. Teresa Riera Martorell

Empresa agrícola i ramadera interessada en arrendar terres.

Es valorarà proximitat.

Guixé Torres SCP

Puigverd d'Agramunt
670238177 - 652460688
guixe.torres@gmail.com

Foto denúncia jardineres

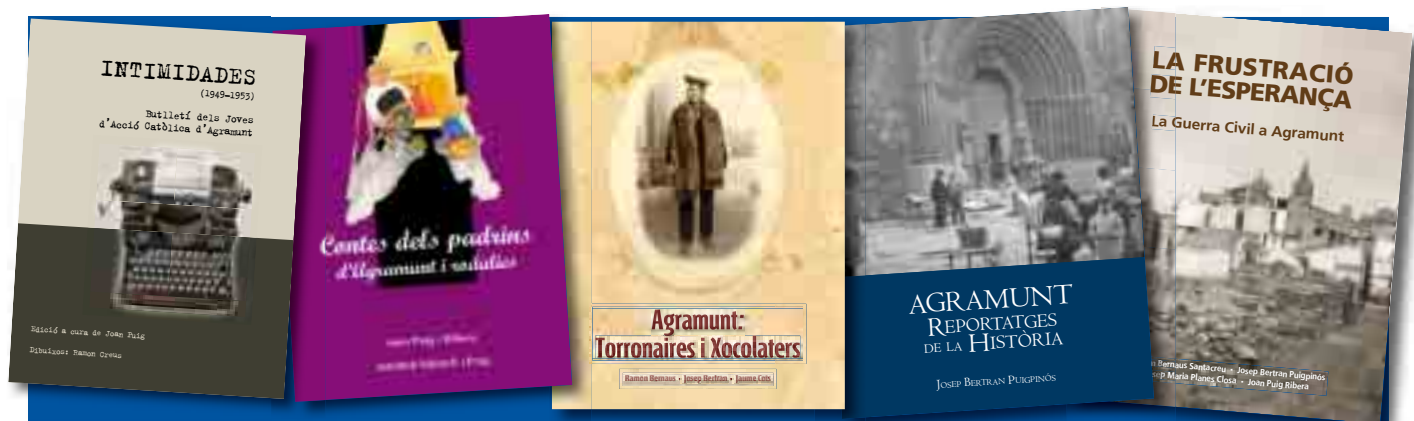
Aquest és el lamentable estat en què es troben les jardineres de la Carretera de Cervera d'Agramunt. Moltes d'elles estan trenca-

des, no hi ha cap flor plantada

i s'hi acumula molta brutícia. És necessari fer-hi una renovació o, com a mínim, ficar-hi les plantes, ja que aquest és un carrer pel qual hi transiten moltes persones que venen a visitar el nostre poble i on s'hi ha de passar per accedir a serveis com el CAP, el camp de futbol o el camp de tennis. Sense oblidar als veïns del carrer, que es mereixen un millor tracte per part de l'administració municipal.

Ja en el moment en què es van instal·lar, les esmentades jardineres van generar una certa polèmica, ja que la seva estètica, com a mínim, es pot considerar de dubtós gust. Però ja que hi són, seria tot un detall que s'hi dediqués un mínim d'esforç.

Anònim

Els col·leccionables de SIÓ a la vostra disposició
a les llibreries de la vila

En l'acceptació hi ha la clau de la serenitat

Companys de la Cobla Riella, la vostra amistat és com la llavor que dorm a la terra, i en germinar esclata buscant un bri de llum per fluir dolçament en la seva essència.

El passat 21 de juliol, l'amistat va fer que la teranyina de l'amor ens captivés de nou en una tarda màgica d'estiu. Amb el sol iniciant el seu capvespre d'ocres com a teló de fons, la música de la cobla va bressolar la terra que tant ha estimat el Ramon. Els cants acaronaven els núvols i les danses del grup Estol ens submergien en un bàlsam de sensacions, esculpides damunt d'un rostoll que mai no hauria imaginat esdevenir pista d'un concert.

Volem agrair a tots els que, un cop més, ens van acompanyar en el segon homenatge al Ramon, especialment a aquelles persones que senten dins seu una tristesa que no s'acaba mai, com un llarg hivern, però que de nou van fer l'esforç per pujar a la finca Cantapius a recordar l'essència del Ramon: música, amics, joia de viure.

Sovint els camins per on ens condueix l'atzar són imprevisibles i et fan seguir rutes que mai no hauries imaginat. Fins i tot quan pateixes el pitjor dels escenaris, no hi ha més opció que continuar endavant, perquè *en l'acceptació hi ha la clau de la serenitat*. Per això, de cap manera deixarem que ens guanyi la desesperació, i anirem a dormir amb l'esperança que en despertar-nos tot haurà estat un malson.

Companys de la Cobla Riella, la vostra amistat és com la llavor que dorm a la terra, i en germinar esclata buscant un bri de llum per fluir dolçament en la seva essència. Moltes gràcies també a l'Ajuntament d'Agramunt, al cos de Bombers i a la Guàrdia Urbana. També volem agrair, finalment, la generositat de Dani Delgado, Jordi Areny, Jordi Balagué, Albert Martín, Jaume Cortadelles, Ricard Bertran, Jordi i Anna Guixé, i, com no, a tota la família. Sabem que l'amor que estem recollint, el va sembrar el Ramon.

Mare

JOSEP ROVIRA

Queviures
L'Estoneta
Bar - Restaurant

Menjars casolans per emportar
Cafeteria - Bar - Restaurant
Pollastres i conills a l'ast, paelles...
Queviures - Càtering

Agramunt (Lleida)
C/ Pau Casals, 20
973.390.468

Calçats Mary
des de l'any 2000

Abc
TOMMY HILFINGER

NeroGiardini
i moltes més

El Àngel Guimerà, 5
Agramunt
973 39 20 55 - 686 27 29 27

Les nostres campanes

Reproducció del programa de mà que es va repartir com a record de la benedicció i col·locació de les campanes agramuntines.

La passada Setmana Santa, mirant papers antics, vaig trobar una capsula on els meus pares havien guardat els records del bateig de les campanes. El passat 1 de maig va fer exactament 60 anys del bateig i reposi-

ció de tres campanes grans d'Agramunt que havien estat trencades durant la Guerra Civil. Això em va fer venir ganes de tornar a veure el vídeo d'aquell dia, difós per la revista Sió, per recordar-ho. Allí vaig veure la gran festa memorable per a la nostra Vila que es va fer en aquella ocasió. Hi apareixien molts convilatans, que ja formen part de la història, i altres que encara som aquí, com les germanes Mas i jo mateixa que érem unes nenes i dúiem uns cistelletes de flors tot acompanyant les autoritats.

El programa de la festa diu:

- **Martes, 30 de Abril, 9 noche.** *Recepción del Excmo. Y Rdmo. Sr. Obispo de la Diócesis que llegará acompañado de su Ilmo. Sr. Vicario General, en la Plaza Mayor...*
- **Miércoles 1 de Mayo, 9 horas.** *El Ex. y Rd. Sr. Obispo celebrará la Santa Misa en la Capilla de la Virgen del Socós...*
- **11 horas.** *El Ilmo. Sr. Vicario General, Dr. D. Pedro Viladós celebrará la Misa Parroquial, predicando en ella el Ex. Sr. Obispo. Con asistencia de los señores padrinos y de las dignísimas autoridades.*
- **12 horas.** *Solemne Bendición de las tres nuevas campanas que efectuará de pontifical su Ex. Rv. Dr. Ramón Iglesias Navarri. Actuarán de padrinos en la ceremonia los señores: Exc. Sr. Gobernador Civil de la Provincia, D. Manuel Fernández Galar y Sra., Ilte. Sr. D. Manuel Mazón*

Ribó i Sra.; Ilte. Sr. Juez de Paz de la Villa, D. José Gassó Casades y Sra.

- **12,30 horas.** *Después de la Bendición y en la misma Plaza Mayor, Audición de Sardanías.*
- *Rogamos a todos los feligreses que engalanan sus balcones durante las fiestas.*

En el full de darrere hi ha el nom en català de les campanes:

- Campana *Santíssim Sagrament*. Pesa: 1000 kg.
- Campana *Assumpta*. Pesa 735 kg.
- Campana *Esperit Sant*. Pesa 435 kg.

En aquell moment no es va voler dir qui havia pagat les campanes. A hores d'ara tothom sap que les va pagar el meu padrí, Josep Martorell Aluja, que va preferir restar en l'anonimat mentre visqués. Vaig preguntar a la meua mare per quin motiu el padrí va pagar-les. Ella em va dir que li havia tocat la loteria i com que eren uns diners que no s'esperava va voler donar "gràcies a Déu" i al mateix temps deixar alguna cosa al poble que ell considerava el seu, tot i haver nascut a Maldà, i que a la vegada fes servei a tots els agramuntins. També m'han comentat que el dia de l'enterrament del meu padrí, els sacerdots de la parròquia, suposo que en agraïment, van fer repicar les campanes de la vila una llarga estona com mai no s'havia fet.

Maria Teresa Riera Martorell

Borja Vega Alfonso Col. 7440 Cristina Ribó Santesmases Col. 1087

- 🐾 Medicina preventiva
- 🐾 Laboratori propi
- 🐾 Diagnòstic per la imatge
- 🐾 Cirurgia
- 🐾 Hospitalització
- 🐾 Perruqueria canina i felina

Dilluns a Divendres:
9.30 a 13.30 h. i 16.30 a 20.30 h.

Dissabte: 10 a 14 h.

clavicavet2punt0@gmail.com • facebook.com/clinicavet2.0
www.vet2punt0.com

vet2.0
CLÍNICA VETERINÀRIA

973 590 279 **24 h** 633 514 265

Plaça Pau Casals 3 Balaguer 25600 (Lleida)

EXCAVACIONS TRANSPORTS

Avgda. M. Jolouch, 46

Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

el Porquero

el Porquero

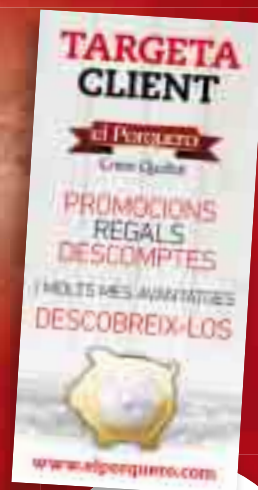
Criem Qualitat

La teva Botiga a Agramunt
Ctra. Cervera km. 19 · T. 973 390 801

Centres Producció / Distribució

AGRAMUNT (Lleida) 25310 · Ctra. de Cervera, km. 19 · T. 973 391016
EL BARCO DE ÁVILA (Ávila) 05600 · Ctra. N-110, km. 334 · T. 920 341 065
JABUGO (Huelva) 21290 · C. Empalme, 6 · T. 920 341065

www.elporquero.com

**Descobriu
els avantatges
de la nostra
targeta client!**

Quan els camins portaven a Agramunt

Reportatge basat en la conferència inaugural “Els camins d’Agramunt. Alguna cosa més que una xarxa de comunicacions”, impartit durant el curs d’estiu Art i Territori de la Universitat de Lleida a Agramunt, el dia 5 de juliol.

Vista aèria d'Agramunt.

La situació central d'Agramunt ve de molt antic i com a mínim es remunta a la conquesta romana o, fins i tot, a l'època ibèrica (ilergets).

La vila d'Agramunt sempre ha estat una població central a les terres de ponent i per aquesta causa fou una cruïlla de camins. Aquest fet ha comportat que almenys durant l'últim mil·lenni hagi estat un centre administratiu, comercial i logístic de primer ordre. La seva situació estratègica ha fet també que les guerres, que ha patit el país, hi toquessin més de ple. La vessant bona d'aquest fet és que les imat-

ges més antigues del poble i les seves muralles, però també els camins més importants que hi portaven, els coneixem sobretot per haver estat un punt estratègic militar.

Jordi Bolòs i el seu equip de la Universitat de Lleida (UdL) van fer uns estudis notables sobre el poblament i les vies de comunicació a la Ribera del Sió en el llibre *Paisatge i història en època medieval a la Catalunya Nova. Organització del territori i so-*

cietat a la vila d'Agramunt (l'Urgell) i a la vall del Sió (segles V-XIX). Els autors van utilitzar els mapes topogràfics i fotografia aèria (ortofotomapes) com a font a l'hora de fer un estudi del paisatge històric, lligant-ho amb el parcel·lari romà que ha quedat a vegades fossilitzat en alguns camins, marges i trencades i que queda sovint reflectit en les vies de comunicació de llarg recorregut i també en aquelles que serveixen per unir els pobles o que simplement porten a una finca.

Aquests estudis demostren que la situació central d'Agramunt ve de molt antic i com a mínim es remunta a la conquesta romana o, fins i tot, a l'època ibèrica (ilergets). Però d'aquella època en desconeixem el seu topònim. L'època més documentada, on ja apareix Agramunt amb el nom actual, cal cercar-la al segle XI quan som incorporats al comtat d'Urgell com la població més importants de la nova terra conquerida.

Els camins incerts

La prehistòria

Tenim notícies d'assentaments de població al terme d'Agramunt o de ben a prop des del període de la prehis-

◀ ***Pel que fa a les vies de comunicació, els jaciments situats al nord del riu Sió es troben a prop dels actuals camins que van de nord a sud, que ja existien en l'època medieval i que tenien l'origen en les vies de bestiar transhumant (carrerades). Per aquest zona, i a prop dels jaciments, hi van passar més tard dues vies romanes transversals que anaven d'est a oest.***

La necròpolis del tossal de Santa Llúcia.

tòria i la proto-història. Fet que ens ve a dir que el nostre territori ja era poblat des de molt antic.

Edat del bronze. Eduard Baches, Javier Escuder i Ester Martí, del grup de Jordi Bolós (UdL), en l'article "*Els precedents: jaciments i vies*", expliquen que a les contrades properes a Agramunt s'han trobat dos grups d'assentaments d'aquesta època tardana de la prehistòria:

a) Un grup, situats a la riba dreta de la vall del Sió, a la falda de la serra de Montclar. Entre els jaciments cal assenyalar els de Gorga, les Deveses, el mas de Segur, el Siscar II, la Bauma de la Sargantana... La localització d'alguns d'aquests jaciments va ser fruit de troballes i no d'excavacions científiques, cosa que en fa més difícil el seu estudi. Segons Josep M. Puche, la major part dels jaciments del sector nord corresponen al bronze inicial-mitjà, i les troballes fan pensar que

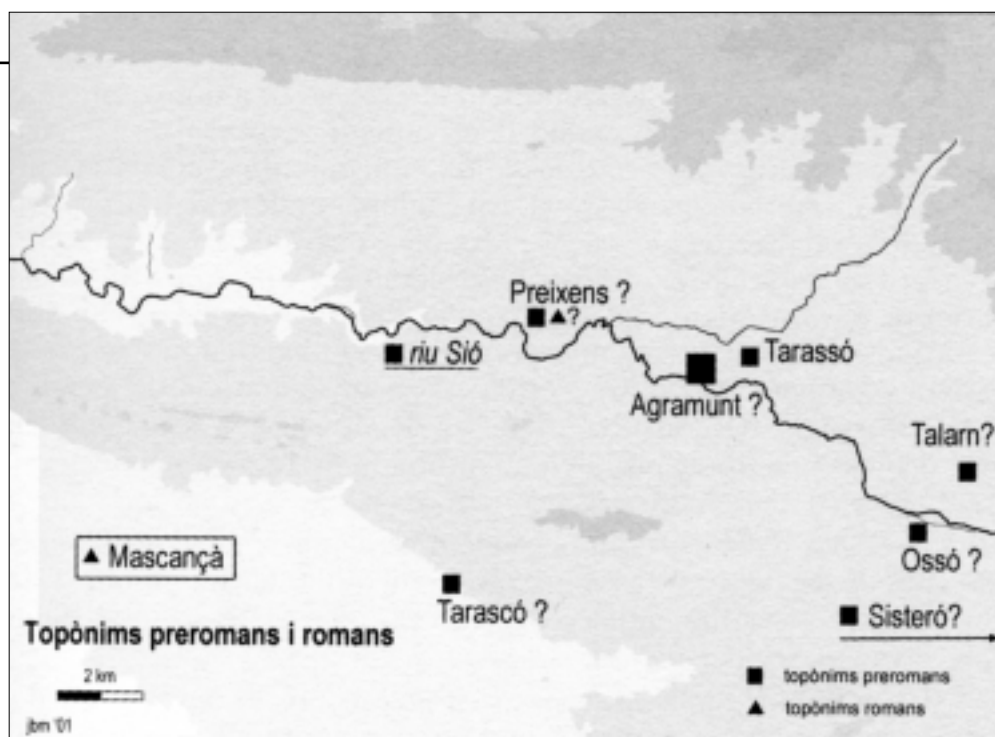
la població que els ocupava tenia una economia mixta, amb predomini de la ramaderia; bona part del territori era dedicat al bestiar i al bosc; només s'aprofitaven per a les feines agrícoles les terres més bones properes al poblat.

És en aquesta zona, però més propera al Sió, on s'ha fet la troballa més important i la que situa per primer cop la vila d'Agramunt en el context de la prehistòria d'un assentament de població. La van realitzar al turó del Convent de Sant Francesc d'Agramunt l'estiu del 2014, en el moment que es va habilitar un accés per museïtzar la cisterna del convent. El grup *Illirta Arqueologia S.L.*, format pels arqueòlegs: Òscar Escala Abad, Andreu Moya i Garra, Enric Tartera Bieto i Àres Vidal Aixalà, va portar a terme les excavacions arqueològiques quan es va obrir la rasa per donar accés a la cisterna. Malgrat que el jaciment estava molt destruït de

quan havien edificat el convent als segles XVII i XVIII, hi van trobar les restes de dues sitges per emmagatzemar cereal, excavades a les terrasses de graves del riu Sió; diversos fragments de ceràmica a mà; fragments de material constructiu de terra crua amb empremtes de tiges, i altres elements vegetals associats a murs i sostres de cabanes. Tot plegat es podria situar a finals del III mil·lenni, dins el període prehistòric del calcolític-bronze antic. Aquestes troballes situen la presència humana al turó del Convent a l'entorn del 2.200 a. C. Aquesta és la notícia més antiga d'un assentament humà a Agramunt.

b) Un segon grup de jaciments està situat a la serra d'Almenara, entre els quals cal citar: el tossal de l'Àliga, el tossal del Moro, el tossal Redó i el tossal de Santa Llúcia. Tot i que aquí també s'han fet poques excavacions científiques, per les característiques de les troballes realitzades es pot deduir que són jaciments del bronze final i que l'activitat econòmica més important era l'agricultura de secà, mentre la ramaderia només hi tenia un paper complementari.

El jaciment més documentat és el **tossal de Santa Llúcia**, descobert de forma fortuïta el 1968, pels veïns d'Almenara Josep i Gabriel Balcells. Se'n va fer ressò el professor Joan Maluquer de Motes, catedràtic de prehistòria de la Universitat de Barcelona. S'hi van excavar vuit túmuls i es van recuperar diverses urnes d'incineració i petits objectes de bronze, que formaven part d'una necròpolis datada al se-

Els topònims romans i preromans segons Jordi Bolós.

Els estudis de Jordi Bolós del 2002, en el seu article “Les vies, el parcel·lari i els llocs de poblament de la vall del Sió al llarg dels darrers dos mil anys”, ja intuïa que l’Agramunt ilerget, del qual no sabem la denominació, ja tenia un paper central important en època ibèrica.

gle VIII-VII a. C. Aquest tipus de ritus funerari va ser introduït a finals de l’edat del bronze i va perdurar en època ibèrica. Des del 2015 el grup d’*Itirita Arqueologia*, amb Òscar Escala, realitza cada estiu una campanya d’excavació i recuperació d’aquesta necròpolis.

Pel que fa a les **vies de comunicació**, que és allò que aquí també ens interessa, els jaciments situats al nord del riu Sió es troben a prop dels actuals camins que van de nord a sud, que ja existien en l’època medieval i que tenien l’origen en les vies de bestiar transhumant (carrerades). Cal no oblidar tampoc que per aquest zona, i a prop dels jaciments, hi van passar més tard dues vies romanes transversals que anaven d’est a oest. Pel que fa als jaciments de la serra d’Almenara, que daten de finals del bronze, és fàcil d’establir un lligam directe amb el camí medieval que passava de cap a cap per la carena de la serra, i amb

les vies que unien aquest camí carener amb el jaciment del Molí d’Espígol de Tornabous.

El món ibèric. Els Ilergets

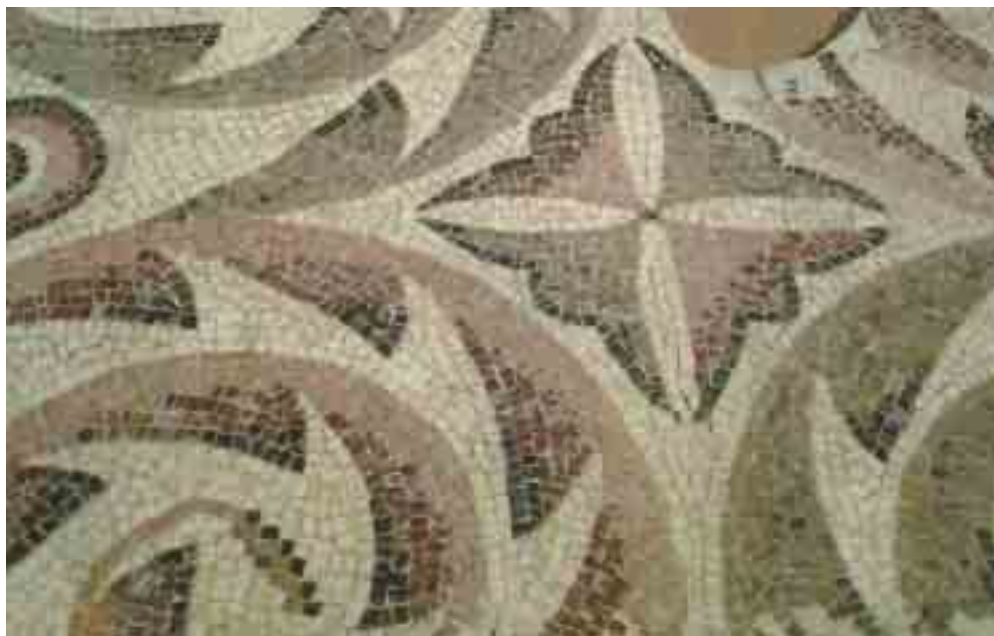
L’arqueòleg Pita Mercè, quan intenta delimitar el territori ocupat pels Ilergets a les terres de ponent i que tenien com a centre Itirita (Lleida), afirma que la vall del Sió estava dintre d’aquest territori. Es desconeix quina relació hi podria haver entre els jaciments del pla de Lleida, els de la vall del Sió i entre aquests i el poblat ibèric del Molí d’Espígol de Tornabous.

Jaume Noguera, arqueòleg de la Universitat de Barcelona, quan estudia els moviments de l’exèrcit cartaginès durant la 2a Guerra Púnica contra Roma, situa el campament del general Aníbal Barca amb els seus famosos elefants, prop d’Agramunt en el seu camí cap al nord. Tenint en compte que els ilergets eren aliats dels cartaginesos, segurament que

al turó on estava situat el castell d’Agramunt hi havia un important assentament ilerget, del qual desconeixem el nom. Aníbal, quan es desplaça cap a la península Itàlica tot travessant els Pirineus i els Alps per atacar Roma, fa parada a prop d’un poblat aliât que li pot subministrar menjar i tota classe de vitualles, així com soldats.

Els estudis de Jordi Bolós del 2002, en el seu article “Les vies, el parcel·lari i els llocs de poblament de la vall del Sió al llarg dels darrers dos mil anys”, ja intuïa que l’Agramunt ilerget, del qual no sabem la denominació, ja tenia un paper central important en època ibèrica. Basant-se només en termes purament lingüístics, i tal com diu Joan Coromines en el seu diccionari etimològic, associa Agramunt amb l’*Atanagrum* de Titus Livi, ciutat ilergeta destruïda pel general romà Escipió l’Àfricà el 218 a. C., com a represàlia d’haver-se aliât amb els púnics. Aquesta afirmació sembla bastant improbable, ja que de moment no tenim localitzat a Agramunt un clos emmurallat ibèric com el del Molí d’Espígol, a més en aquest jaciment proper a Tornabous s’han localitzat unes restes que demostren la destrucció violenta del poblat ilerget.

De tota manera, l’esmentada troballa d’un poblat del bronze al turó del Convent abonaria la teoria que Agramunt podria haver estat poblada des de molt antic i ser una població central en l’època dels ilergets a la vall del Sió. Si es pogués descobrir algun tros de la muralla ►

Mosaic romà de la vil·la del Reguer de Puigverd.

més antiga que protegia Agramunt, especialment el seu recinte castral, i es pogué fer un estudi arqueològic acurat, igual ens emportaríem alguna sorpresa que allunyaria l'origen de la nostra vila més enllà del món romà: potser un *opidum* ibèric, l'existència del qual molts historiadors com Jordi Bolós donen per fet. Ara per ara, però, se'n desconeix

tant el topònim real com la seva exacta ubicació arqueològica.

Dels ilergets cal pensar que ja tenien organitzada una xarxa de camins que comunicaven les diverses ciutats, no solament des del punt de vista econòmic, sinó també administratiu i militar. En desconeixem, no obstant, els seus emplaçaments.

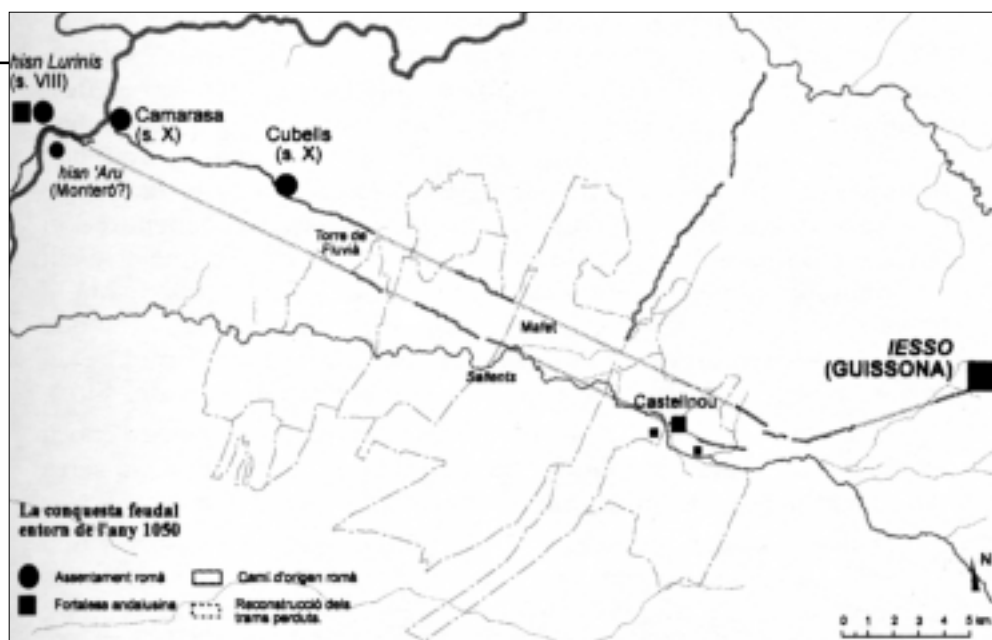
La torre romana de Castellnou d'Ossó.

La vall del Sió en època romana

A la vall del Sió de l'època romana, hi trobem molt a prop d'Agramunt, la **vil·la del Reguer de Puigverd**, coneguda des d'abans de 1921 i parcialment excavada el 1961. Segons expliquen O. Saula i R. Boleda en l'article "Història de les excavacions arqueològiques a la comarca de l'Urgell (II). De la postguerra a l'any 1975" (*URTX*, 6), s'hi van descobrir tres mosaics i se n'arrencà un de 20 m² que ara es conserva al Museu Arqueològic de Catalunya, el qual està datat al darrer quart del segle IV.

Molt a prop d'aquesta vil·la, a Castellnou d'Ossó, es conserva una torre romana de planta circular, situada al marge dret del Sió. És de grans dimensions i està edificada amb carreus ciclopis. És una construcció de tipus militar i defensiva ja que per aquí passava el camí de *lesso*, i més tard hi van construir molt a prop la vil·la romana. La ciutat romana de *lesso*, mencionada pels autors clàssics Plini el Vell i Ptolomeu, els quals la situaren en el territori dels lacetans, estava ubicada més cap a llevant. Avui la major part de les restes arqueològiques es troben sota l'entramat urbà de Guissona. A partir de llavors, i especialment en l'època andalusina, Guissona fou el destí de molts camins que anaven d'oest a est. Els romans colonitzaven el territori a partir d'assentaments urbans que seguien un model fixat prèviament i que es va anar estenent de forma quasi clonada per tot l'imperi. Cultivaven les terres mitjançant vil·les que

Les vies romanes que unien Iesso amb Camarasa i Llorenç de Montgai, per Xavier Eritja.

esdevingueren molt importants a partir del segle III amb les primeres invasions germàniques i que comportaren el declivi i el despoblament de les ciutats.

Xavier Eritja, del grup de Jordi Bolós, féu un estudi molt documentat sobre el terreny de les dues vies romanes que comunicaven Guissona (Iesso) amb Llorenç i Camarasa i que passaven ben a prop d'on avui es troba Agramunt, segurament un poblat ilerget. Des de Iesso s'ha localitzat una via romana que arribava fins a

Castellnou i després tirava cap a ponent fins a Agramunt que encara no existia oficialment. Després, aquesta via seguia cap a ponent direcció Llorenç de Montgai. I una altra via era situada una mica més amunt també direcció nord-oest vers Cubells i Camarasa. Part d'aquestes vies s'han pogut localitzar en aquests estudis, fossilitzades en camins antics ara poc utilitzats. Un fragment d'aquests antics camins que hi ha a prop de Montgai i que ara no porten enlloc, encara es conegut com el camí d'Agramunt.

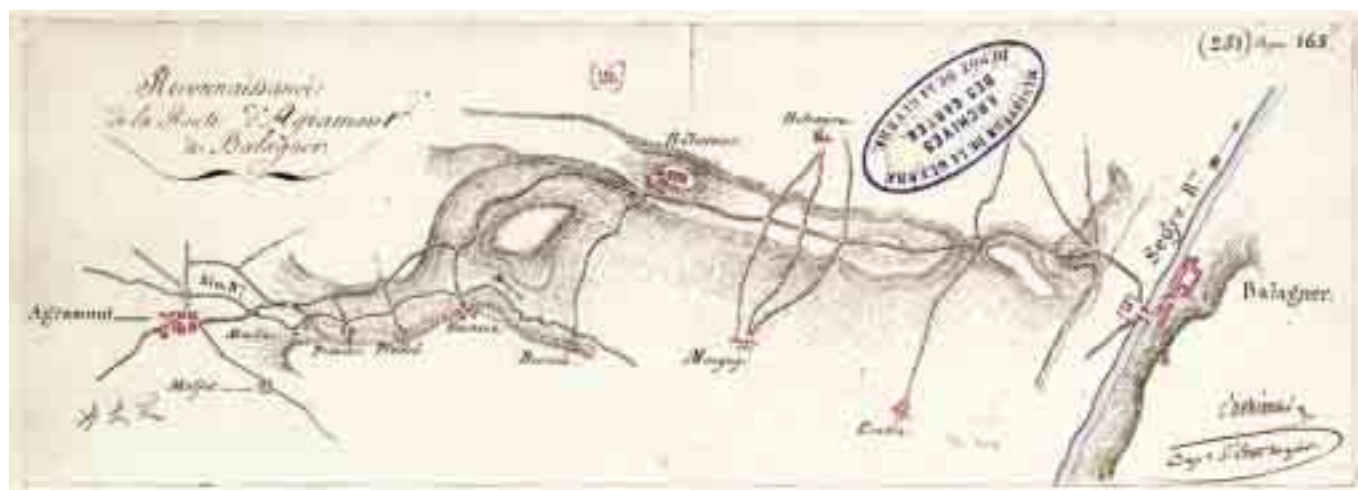
Quan els camins ja porten a Agramunt

L'edat mitjana

Hi havia una via, com a mínim d'època islàmica, però que possiblement tenia el seu origen en època romana, que unia Balaguer i Guissona. Resseguia de cap a cap la carena de la serra d'Almenara, de la qual sortia una desviació que conduïa a Agramunt. Aquest camí de llarg recorregut, amb molt poques variants, està documentat fins a mitjans del segle XIX i avui encara se'n pot resseguir algun dels trams.

El mapa *Reconnaissance de la Route d'Agramont a Balaguer* d'Aonimar és el reconeixement militar del camí que anava d'Agramunt a Balaguer. El dibuixà l'exèrcit francès (els cent-mil fills de Sant Lluís) que la Santa Aliança envià a Espanya per tornar a instaurar al rei Ferran VII com a monarca absolut el 1823, després de regnar com a rei constitucional durant el Trienni Liberal. El gravat i la cal·ligrafia són de gran qualitat. L'orientació dels quatre punts cardinals està capgirada per-

Mapa *Reconnaissance de la Route d'Agramont a Balaguer*. *Atlas de les Viles, ciutats i territoris de Lleida*, pàg. 297, núm. 281.

Grup escultòric de la portalada principal del temple de Santa Maria.

què ells s'ho miraven des de França.

El comtat d'Urgell

Amb l'arribada dels comtes d'Urgell a la vall del Sió al segle XI, Agramunt entrà definitivament en la història, coneguda amb el nom actual: *Acrimonts*. Llavors es convertí

en una població central a les terres de ponent durant prop de nou segles. Citem alguns fets notables d'aquesta època primerenca:

– El 1051 el comte d'Urgell, Ermengol III, pren als musulmans Agramunt i manté per a ell l'alta senyoria sobre la vila i la seva gent, posant com a carlà Pere Miró

de Ponts. Cal recordar que el bisbe d'Urgell, que havia col·laborat amb la conquesta, es va quedar Guissona (l'antiga Ilesse) en propietat. El comte és quedava Agramunt, l'altra població important de la Ribera del Sió.

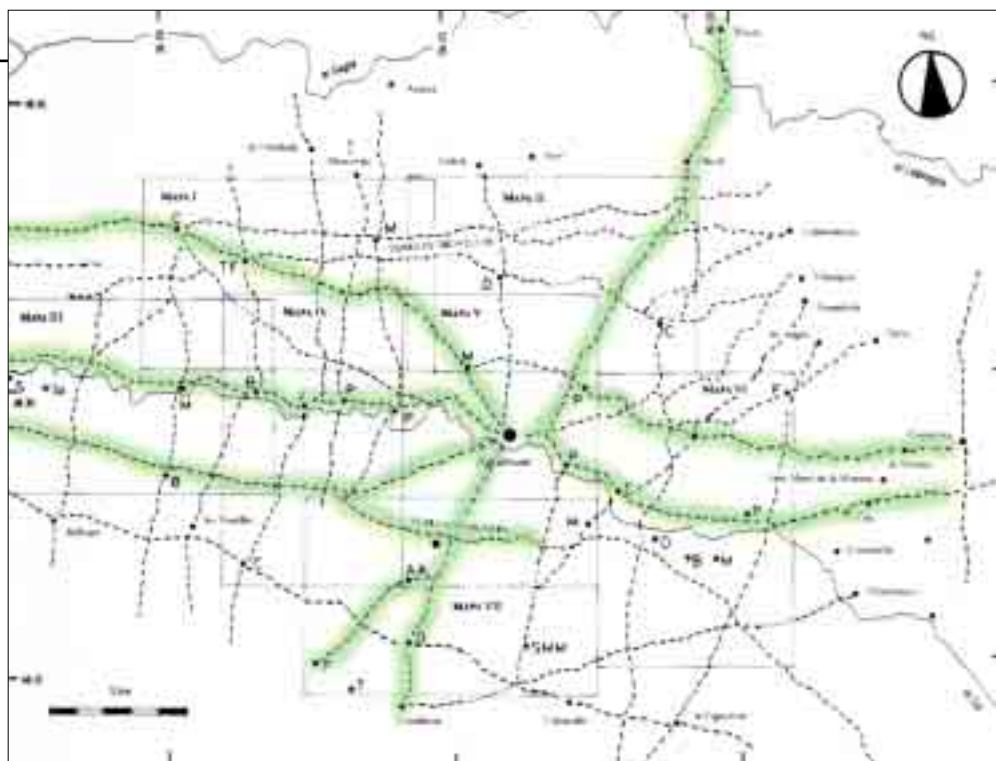
– Ermengol VII donà a la vila d'Agramunt una carta de poblament (1163), amb privilegis semblants als de la ciutat de Lleida, que la convertien en una de les destacades del comtat d'Urgell. Entre els privilegis més importants que li van continuar donant els comtes podem esmentar: la confirmació de l'exclusiva a encunyar la moneda oficial del comtat (Pere I, el 1200): els sous agramuntesos; la concessió d'un govern municipal: la paeria, (Àlvar, 1253); la creació del tribunal de justícia a la porta de l'església major (Ponç de Cabrera, 1238), etc.

Agramunt, cruïlla de camins, situada a la vall del Sió, es va transformar aviat en un centre agrícola, menestral i comercial notable que va ar-

A baix, detall de l'absi de l'església amb els capitells del finestral.

A la dreta, detall escultòric de l'ornamentació de la portalada.

Els camins a la vall mitjana del Sió, segons Jordi Bolós.

Els camins de llarg recorregut que passaven per Agramunt i que l'havien convertit en una població central segurament abans de l'arribada dels romans, però encara més a partir del segle XI amb el comtat d'Urgell, van continuar vigents fins a mitjans segle XIX. Fins al segle XI els camins de llarg recorregut seguien l'orientació est-oest, especialment durant la dominació romana, però també l'andalusina.

ribar a acollir un rellevant call jueu. A partir d'aquella època, tots els camins ja portaven a Agramunt. I la cruïlla de camins va fer que hi arribessin les noves idees artístiques europees, essent-ne l'exemple més notable l'església romànica de Santa Maria (segles XII-XIII), temple de planta basilical de grans dimensions, només comparable amb la catedral de la Seu d'Urgell. També és un element escultòric de primer nivell el seu magnífic portal major, obra cabdal de l'Escola de Lleida (s. XIII) amb una gran influència tolosana, només comparable amb la porta dels Fillols de la Seu Vella de Lleida, i que va influir en nombrosos temples de la Catalunya Nova (Cubells, Vilagrassa, Verdú, Concabella...) i també al nou regne de València (portal de l'Almoina de la catedral).

Els camins medievals d'Agramunt

Els camins de llarg recor-

regut que passaven per Agramunt i que l'havien convertit en una població central segurament abans de l'arribada dels romans, però encara més a partir del segle XI amb el comtat d'Urgell, van continuar vigents fins a mitjans segle XIX. Fins al segle XI els camins de llarg recorregut seguien l'orientació est-oest, especialment durant la dominació romana, però també l'andalusina. A partir del segle XI s'afegiren els camins direcció nord-sud que comunicaven la muntanya amb el pla, essent el més important el que sortia d'Agramunt vers Oliola, Ponts i la Seu d'Urgell.

Seguint l'estudi de Jordi Bolós, els camins més importants que passaven per Agramunt eren els cinc següents:

1.- **Lleida – Balaguer – Bellmunt – Agramunt** que passava per la carena de la serra d'Almenara (com a mínim d'origen Islàmic o anterior) i que seguia cap a l'est fins a Guissona i Calaf. És el mateix

que s'ha esmentat al començament de l'Edat Mitjana.

2.- La variant **Balaguer – la Sentiu – Montgai – Butsènit – les Ventoses – Pradell – Agramunt** resseguia els pobles de la Ribera del Sió i com a mínim tenia un origen medieval de quan es van fundar aquests nous pobles.

3.- El camí que pujava del pla i arribava a Agramunt i travessava la serra d'Almenara: **Lleida – Bellvís – Linyola – Castellserà – Agramunt** data, com a mínim, de l'alta edat mitjana, del període andalusí. Una variant encara utilitzada era cap a **la Fuliola – Almenara Alta – Pilar d'Almenara – Agramunt**; també el que passa per **Tornabous – la Guàrdia – Almenara Alta – Pilar d'Almenara – Agramunt**.

4.- Un dels camins molt transitats, que comunicava Agramunt amb els Pirineus i que pujava cap a Ponts i la vall del Segre, era: **Agramunt – Oliola – Ponts – Oliana – la Seu**.

5.- Posem com a exemple un últim camí de llarg recorregut que pujava d'Agramunt fins al Pallars Jussà. Potser no era tan important, però convertí la nostra vila en un important nus de comunicacions: **Agramunt – Montclar – Artesa – Vall-llebrera – Montargull – Covet – Conques – Figuerola – Vilamitjana – Tremp**.

La situació privilegiada de població de la plana, molt ben comunicada amb les ciutats del pla i també amb els pobles de muntanya, la van convertir durant més de vuit segles en el cap de vegueria i, més tard, en una alcaldia major que abastava molts

◀ **Després del Compromís de Casp i la desaparició del comtat d'Urgell (1413), Agramunt, tot i estar de la part de l'últim comte, Jaume II el Dissortat, va mantenir la seva capitalitat supracomarcal i administrativa i es va anar perfilant com a cap d'una nova vegueria, en aquest cas ja reial.**

La vegueria d'Urgell-Agramunt al segle XIV.

pobles des del pla de l'antic comtat d'Urgell fins arribar al Montsec, la Baronia de Rialb, Peramola i Oliana.

Agramunt, població central

Aquesta cruïlla important de camins que era Agramunt va fer que és convertís, dins del comtat d'Urgell, en un gran centre administratiu de les terres de ponent des del segle XIV, fins ben entrat el segle XIX.

Agramunt cap de vegueria (segles XIV-XVIII)

A partir del segle XIV, quan el poder del monarca s'afirmava, es van crear les vegueries. Aquestes coincidien amb els radis d'influència socio-

econòmica de la població que n'exercia la capitalitat. Des d'aquestes capitals també es van centralitzar els fogatges i altres activitats públiques tant de l'administració reial com més tard de la Generalitat. Per això el sistema de vegueries com a divisió administrativa pròpia de Catalunya va arrelar en tot el país.

Agramunt, vegueria del comtat d'Urgell.

En les primeres divisions de Catalunya en vegueries del segle XIV i començaments del segle XV (1301, 1357 i 1401), no apareix encara la vegueria d'Agramunt. L'explicació és perquè en aquesta època existia el comtat d'Urgell com a divisió administrativa i també feudal, que en molts aspectes se solapava a la jurisdicció que el

monarca exercia en el territori, tot i que el comte d'Urgell ja era un membre de la família reial.

El comtat d'Urgell s'organitzava internament en dues parts: **La partida de sa Segre**, situada a ponent del riu Segre, la qual estava formada per la procuració de la Vall d'Àger, la batllia de Castelló de Farfanya, la batllia de Balaguer i la batllia d'Albesa. La segona part del comtat era **la Partida de lla Segre**, situada a la part de llevant del riu, on es trobava **la vegueria d'Urgell**, que tenia com a capitalitat **Agramunt**. Dintre de la mateixa hi havia la sotsvegueria de Linyola i les procuracions de Puigverd, d'Oliola, de Ponts i de Montmagastre. Per tant, durant el segle XIV, Agramunt ja exercia com a cap de vegueria comtal i com a capital administrativa de més de la meitat del comtat d'Urgell.

Agramunt, cap de vegueria reial. Després del Compromís de Casp i la desaparició del comtat d'Urgell (1413), Agramunt, tot i estar de la part de l'últim comte, Jaume II el Dissortat, va mantenir la seva capitalitat supracomarcal i administrativa i es va anar perfilant com a cap d'una nova vegueria, en aquest cas ja reial.

Tal i com explica Flocel Sabater, en la remodelació que es va fer de les vegueries el 1431 torna a aparèixer **la vegueria d'Urgell o d'Agramunt** que té com a capital la nostra vila. En aquella època la vegueria d'Agramunt mantenia tots els territoris de quan era demarcació administrativa del comtat d'Urgell i

Les vegueries al segle XV.

El dia 6 d'octubre de 1714, el duc de Berwick escollí com a veguer d'Agramunt el català Jaume Ferrer, nomenament que anava directament lligat a la més estricta fidelitat al Borbó.

comprenia la vall mitjana del Segre (entre el grau d'Oliana i l'estret de Salgar, vora d'Artesa de Segre), un sector important de la Ribera del Sió (entre Hostafrancs i les Ventoses) i les terres planes de l'Urgell fins a trobar de nou el Segre a l'altura de Balaguer.

Agramunt va mantenir la capitalitat de la seva vegueria fins al Decret de Nova Planta de 1716. La divisió administrativa de Catalunya amb quinze vegueries i vuit sotsvegueries, que datava del segle XIV, es va mantenir amb molt poques variants fins aquella data, un cop s'havia produït la desfeta de la Guerra de Successió i la subsegüent conquesta i colonització que

els castellans van fer del Principat.

L'últim veguer ordinari que va tenir Agramunt fou Antoni Pastor i Ferrer que havia estat designat per l'arxiduc Carles (Carles III) l'any 1709. Però com que Felip V va tardar dos anys després de la Nova Planta a nomenar el corregidor de Cervera (1718) i per tant també l'alcalde major d'Agramunt, aquí va continuar la figura del veguer que omplia el buit de poder al territori; això sí, després d'haver estat depurat el seu titular per les autoritats filipistes en funció de la seva vinculació directa al Borbó durant la Guerra de Successió. Per això, el dia 6 d'octubre de 1714, el duc de

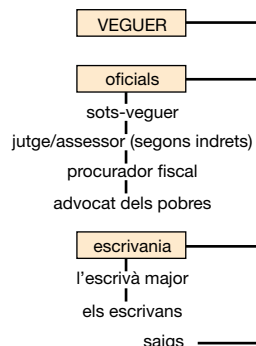
Berwick escollí com a veguer d'Agramunt el català Jaume Ferrer, nomenament que anava directament lligat a la més estricta fidelitat al Borbó. La vegueria va durar sobre el paper fins el 20 de maig de 1720 en què fou nomenat Francesc Boxadell, primer alcalde major d'Agramunt.

Agramunt alcaldia major del corregiment de Cervera (1720-1834). Francesc Ametller i José Patiño a partir del decret de Nova Planta van fer dissoldre les quinze vegueries i les nou sotsvegueries del Principat per crear els dotze corregiments: Barcelona, Mataró, Girona, Vic, Puigcerdà, Tàrragona, Lleida, Tortosa, Tarragona, Vilafranca del Penedès, Cervera i Manresa, tot quedant al marge el districte de la Vall d'Aran. L'antiga vegueria d'Agramunt, amb quasi les mateixes poblacions que contenia, va ser integrada al corregiment de Cervera en qualitat d'**alcaldia major**: una mena de jutjat de primera instància que depenia directament de la Reial Audiència de Barcelona. Els alcaldes majors, a més de ser el magistrat del districte, també presidien l'Ajuntament d'Agramunt nomenat directament per les autoritats borbòniques. Des de 1720 fins el 1834 van ocupar el càrrec d'alcalde major d'Agramunt 20 magistrats.

Els oficis d'hipoteques (1780)

El rei Borbó Carles III va dur a terme una gran reforma territorial a Catalunya creant els **oficis d'hipoteques**, antecedent directe del *registre de la propietat*. Agramunt, com alcaldia major, era la

La cort del veguer

Els corregiments dels segles XVIII-XIX.

La centralitat geogràfica d'Agramunt fins al segle XIX queda reflectida en la cartografia de tipus militar on apareix la població amb les seves muralles i defenses. També amb els camins militars que la consideraven un punt estratègic de primer ordre.

seu d'aquest registre, amb un nombre de poblacions encara més gran que els que formaven l'alcaldia major. Aquella cruïlla important de camins que va funcionar fins al segle XIX, tot i els impediments polítics, continuava assenyalant la vila del Sió com a centre econòmic i administratiu de primer ordre.

Agramunt als plànols, mapes i camins militars fins al segle XIX

La centralitat geogràfica d'Agramunt fins al segle XIX queda reflectida en la cartografia de tipus militar on

apareix la població amb les seves muralles i defenses. També amb els camins militars que la consideraven un punt estratègic de primer ordre. Molts d'aquests camins són els mateixos que proposà Jordi Bolós, la major part dels quals com a mínim daten del segle XI:

La imatge "Agramont" de Beaulieu és la més antiga que de moment tenim d'Agramunt. Data de començaments del segle XVIII. S'ha de reconèixer que l'autor era molt creatiu a l'hora d'interpretar la nostra vila i la serra de Montclar, però no es deixava cap dels edificis i indrets es-

tratègics importants. Veiem a ponent el turó amb el castell amb un primer recinte emmurallat, la torre de l'homenatge i moltes altres dependències. Podem veure la muralla medieval per la banda oest i sud, amb un total de deu torres de defensa de planta rectangular. També hi són dibuixats el portal de Vilavella i el portal de l'Àngel amb els seus baluards defensius. Dintre del recinte emmurallat es troben el convent i l'església de la Mercè, l'església parroquial de Santa Maria i l'església dels Dolors (a la part nord exterior de la muralla); al turó situat a llevant tenim l'església i el convent de Sant Francesc. Està també indicat el camí que surt pel portal de l'Àngel i travessa el riu Sió pel pont romànic. No es va oblidar d'assenyalar la zona pantanosa (*estang*), situada a la banda est del pont, encara que la va atansar massa a les muralles.

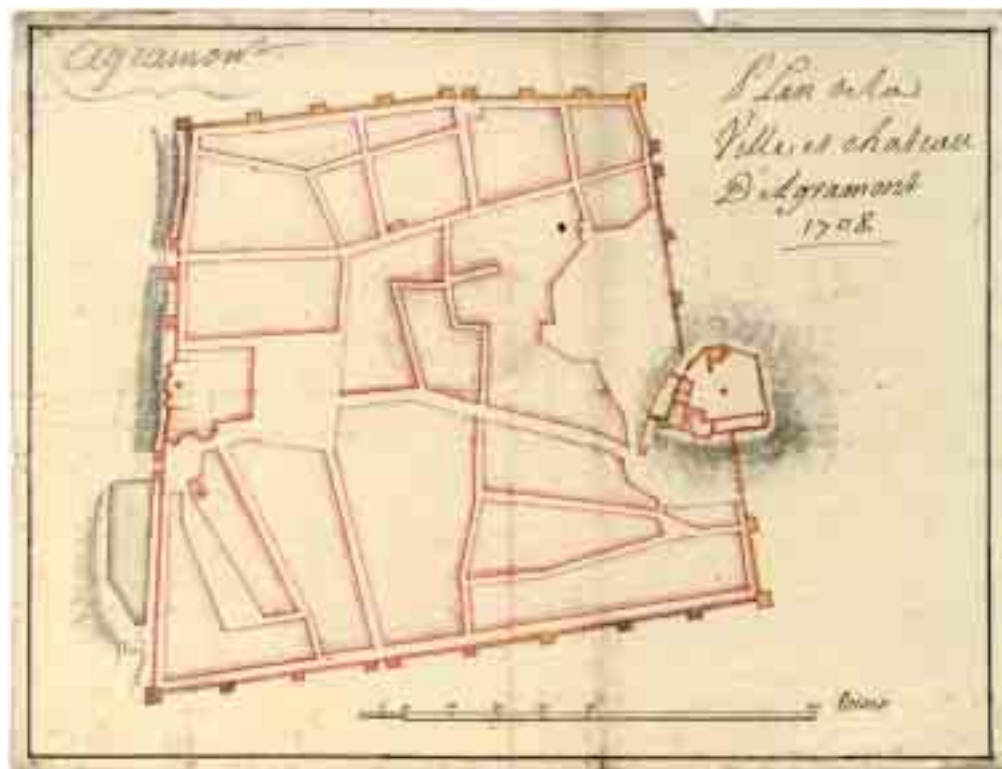
El "Plan de la ville et chateau d'Agramont" de Blauzy és un plànol militar de l'exèrcit francès fet durant la Guerra de Successió. Els plànols i mapes de l'exèrcit francès sempre estan mirats des del nord, i estan dibuixats al revés dels mapes que coneixem nosaltres. El castell (oest), és situat a la dreta; l'església (est), és situada a l'esquerra; el carrer Sió (sud), és situat a dalt, mentre que el carrer Sant Joan (nord), és situat a baix. S'aprecia el gran recinte del castell amb la seva pròpia muralla i molt separat de les cases de la vila. Els cinc portals fortificats: el portal de Vilavella (oest), el portal de l'Àngel (sud), els portals del camí de Puigverd, del

AGRAMONT. Gravat de Jean de BEAURAIN i Adam PERELLE. París 1750. Reedició de l'obra de BEAULIEU. *Atlas de les viles, ciutats i territoris de Lleida*, pàg. 55, núm. 9.

Mercadal (est) i de Sant Joan (nord), i les 21 torres de la muralla. A l'est podem veure la segla Molinal i la bassa del molí a peu de muralla. Es pot

apreciar que la muralla i les seves torres de defensa estan pintades de colors diversos: color gris i ratllat, color groc i ratllat, i color roig, sense rat-

PLAN DE LA VILLE ET CHATEAU D'AGRAMONT. Autor: BLAUZY. Data: 12-IX-1708. *Atlas de les viles, ciutats i territoris de Lleida*, pàg. 54, núm. 8.

llar. Segurament que informava de l'estat de la fortificació, essent la part pintada de roig (est i nord) les zones més ben conservades.

El "*Plan du champ d'Agramont avec ses environs*", datat el 1711, és un altre plànol de l'entorn d'Agramunt realitzat durant la Guerra de Successió. S'hi pot veure el desplegament de l'exèrcit francès a banda i banda del Sió, des de Puigverd fins més enllà d'Agramunt.

El mapa "*Reconnaissance del camí de Tremp a Agramunt*" de N. Albareda és també un mapa militar de reconeixement del camí que baixava de Tremp fins a Agramunt. Va ser fet per l'exèrcit espanyol durant la Guerra del Francès. Bàsicament seguia el trajecte **Agramunt – Montclar – Artesa de Segre – Vall-llebrera – Montargull – Covet – Conques – Figuerola – Vilamitjana – Tremp**. En alguns trams s'assembla força a l'actual carretera del port de Comiols. En aquesta època Artesa era un petit poble de pas i no un nus de comunicacions com és ara. El pont que travessava el Segre no era l'actual i es trobava una mica més amunt de Vernet; des del port de Comiols fins a Tremp no seguia l'actual traçat de la carretera i baixava per la banda sud, a prop de Sant Salvador de Toló. Agramunt era el punt d'arribada d'aquest camí.

El "*Reconnaissance del camí d'Agramunt*" a Balaguer de José Fernández Acero és un important camí militar que anava de Balaguer fins a Agramunt de cap a cap de la serra de Bellmunt i d'Almenara. El

◀ **El “Reconeixement del camí d'Agramunt” a Balaguer de José Fernàndez Acero és un important camí militar que anava de Balaguer fins a Agramunt de cap a cap de la serra de Bellmunt i d'Almenara.**

PLAN DU CHAMP D'AGRAMONT AVEC SES ENVIRONS. Data 1711. *Atlas de les viles, ciutats i territoris de Lleida*, pàg. 178, núm. 265.

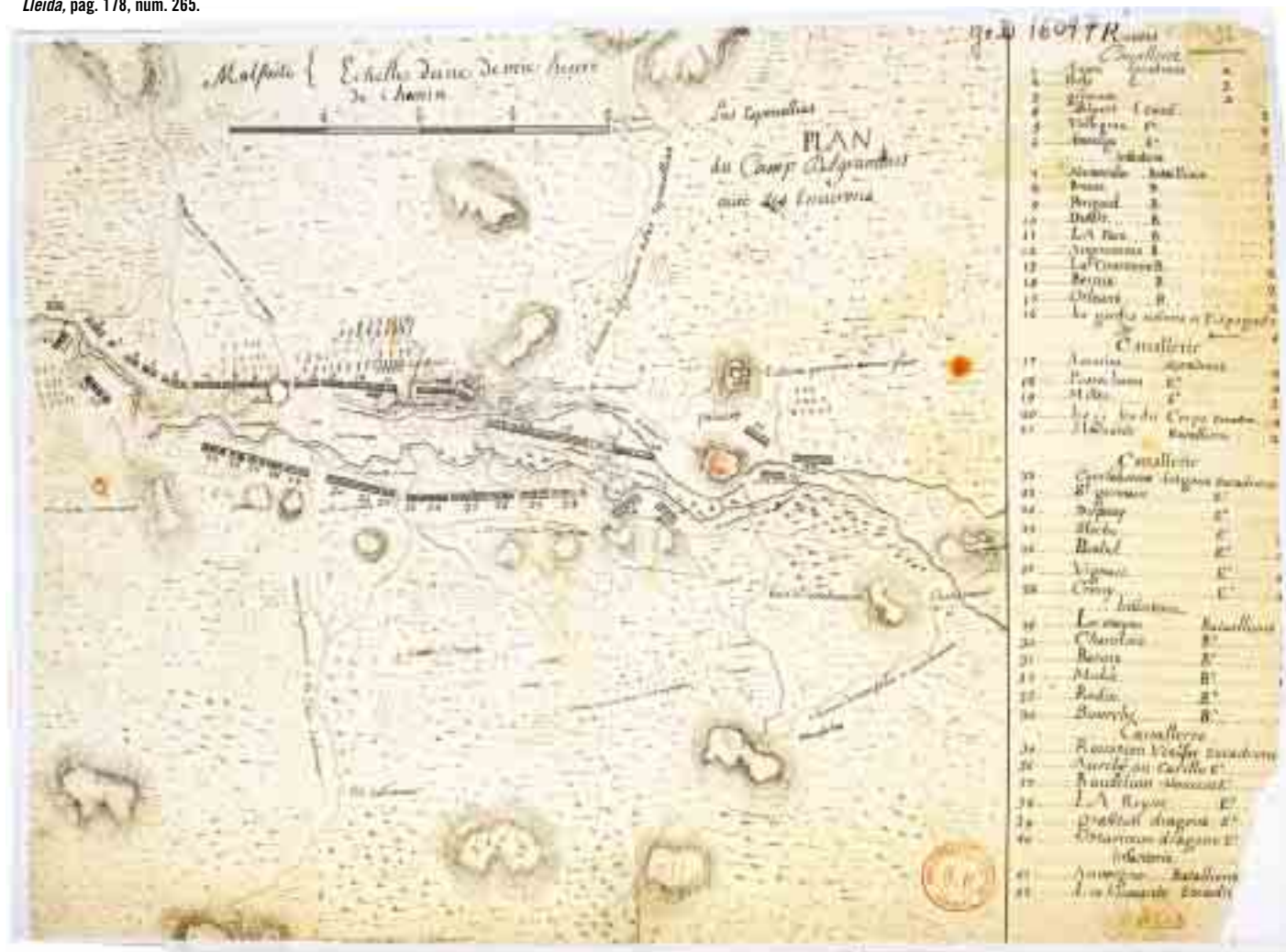
mapa fou fet per l'exèrcit espanyol durant el primer període absolutista del rei Ferran VII. Els orígens d'aquest camí són com a mínim de l'època andalusina o potser fins i tot del temps de la dominació romana. Per adonar-nos de la seva importància, transcrivim l'informe que en feia l'oficial i que ens ajuda a reconèixer alguns indrets que encara podem trobar: “El camino de Agramunt a Balaguer es generalmente bueno y muy practicable para carruajes. De Balaguer a Bellmunt sigue la cresta de un pequeño cerro de un terreno sólido y nada

escabroso. Entre Bellmunt y Agramunt el terreno es un poco pedregoso a la altura de Vensosas y Pradell; pero no obstante es siempre practicable y a una media hora de Agramunt se divide en dos ramales, el uno atraviesa el Sió sobre un pequeño puente, y el otro sigue el lado izquierdo del río y va a encontrar el puente de Agramunt (el pont romànic). El primer ramal es el más corto y sucede que en creciendo el río el agua pasa a veces por encima del puente y entonces es forzoso tomar el mas largo. Bellmunt es el solo punto intermedio entre

Balaguer i Agramunt, su distancia entre estos dos puntos es poco mas o menos la misma (...)”.

La “Reconnaissance militaire des deus routes de Lérida a Agramunt passant l'une par Balaguer et l'autre par Bellvís” també es un mapa militar francès de l'època en què Ferran VII fou restaurat com a rei absolut. En aquest mapa es pot veure la importància estratègica d'Agramunt ja que és el punt final d'una doble ruta des de Lleida:

a) Una, la que puja fins a Balaguer i continua cap a

Reconhecimento del camí de TREMP a AGRAMUNT. Autor N. ALBAREDA. Data: 1811. *Atles de les viles, ciutats i territoris de Lleida*, pàg. 301, núm. 289.

Agramunt per la serra de Bellmunt i Almenara.

b) Dues, la que anava fins a Tèrmens, seguia pel pla cap a prop de Bellví, la Fuliola, Castellserà i travessava la ser-

Reconhecimento del camí d'AGRAMUNT a BALAGUER. Autor: José FERNÁNDEZ ACERO. Madrid, 20-04-1818. *Atles de les viles, ciutats i territoris de Lleida*, pàg. 300, núm. 288.

ra d'Almenara fins a trobar el camí que pujava de Balaguer.

Aquests camins són encara els mateixos que descrivíem a l'alta Edat Mitjana.

També el mapa "Levé à vue de la route d'Agramunt a Oliana" és d'origen militar francès de l'època en què Ferran VII és restaurat com a rei absolut. En aquest mapa es pot veure la importància estratègica d'Agramunt a mig camí entre el pla i la munta-

nya. La vegueria i l'alcaldia major d'Agramunt estan directament relacionades amb aquest camí i també amb el de Tremp. És l'antic camí medieval que feia Balaguer-Agramunt-Ponts-Oliana-la Seu d'Urgell abans de la construcció de l'actual carretera comarcal. Aquesta ruta passa ara per Balaguer, Cubells, Artesa de Segre, Ponts, i deixa de banda la Ribera del Sió i Agramunt. Quan a la segona meitat ►

Mapa dels partits judicials de l'any 1820.

del segle XIX aquest antic camí va deixar de passar per Agramunt, la nostra vila va deixar de ser la població central que havia estat durant vuit segles.

Quan molts camins ja no passen per Agramunt. La capital de Sió perd la condició de població central

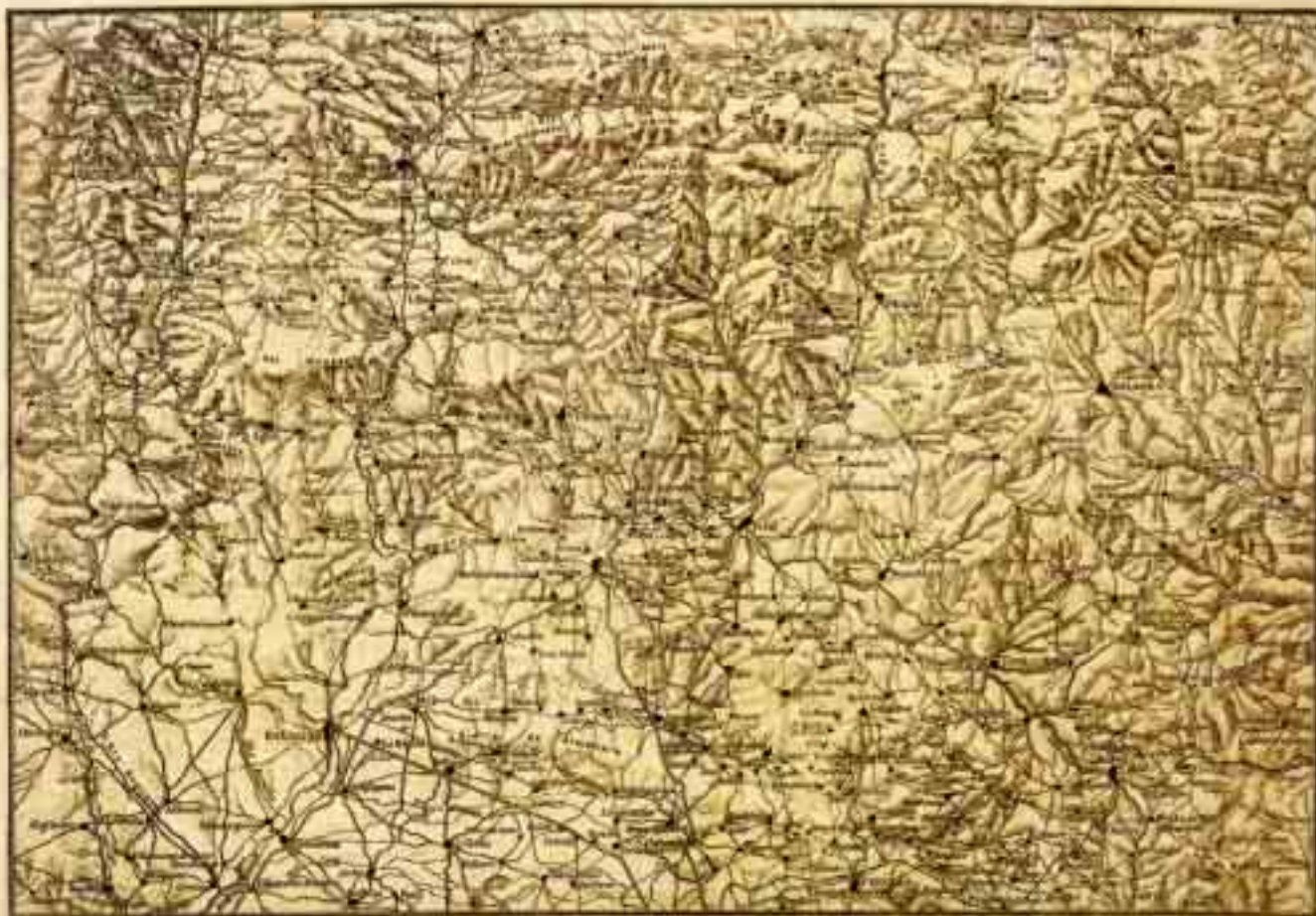
Fi de l'Antic Règim (1834).

Amb el triomf de les idees liberals, encara més centralistes i uniformadores, durant les primeres dècades del segle XIX es divideix el país sense respectar cap divisió històrica. Catalunya és partida en quatre de les províncies espanyoles; cada província és dividida en partits judicials i aquests en municipis. Aquesta nova divisió administrativa va ser prioritària pel nou estat liberal, això es féu evident en els reiterats esforços per portar-la a la pràctica a partir de la Constitució de Cadis, 1813, i durant el Trienni Liberal, 1820-1823. Aquesta divisió no s'aprovà definitivament fins al novembre de 1833, poc temps després de la mort de Ferran VII. Les noves quatre províncies catalanes, subdividides com s'ha apuntat en partits judicials i municipis, moltes vegades no respecten cap límit històric, ja que no configuraven cap unitat especial històrica. D'alguna manera Catalunya deixava d'existir com a unitat administrativa.

L'alcaldia major i el jutjat de primera instància d'Agramunt va desaparèixer el 1834 amb l'abolició de l'Antic Règim, i la major part del seu

Imatge antiga del pont romànic.

Mapa militar de 1906. MAPA MILITAR ITINERARIO DE ESPAÑA. Full, 28. Lleida. 1906. *Atlas de les viles, ciutats i territoris de Lleida*, pàg. 340, núm. 339.

L'alcaldia major i el jutjat de primera instància d'Agramunt va desaparèixer el 1834 amb l'abolició de l'Antic Règim, i la major part del seu districte va ser agregat al jutjat de primera instància de Balaguer. A partir d'aquell moment, Agramunt perdé la condició de capital comarcal.

districte va ser agregat al jutjat de primera instància de Balaguer. A partir d'aquell moment, Agramunt perdé la condició de capital comarcal i a poc a poc va perdre la categoria de població central, a favor d'altres poblacions que sortiren més afavorides en la creació de la nova xarxa de carreteres comarcals. Amb l'arribada de la Generalitat autonòmica, Agramunt no va poder ser ni tan sols cap de comarca, essent integrada a la comarca de l'Urgell amb la capitalitat a Tàrraga.

Per acabar-ho d'adobar, a partir del 2002, quan es va començar a construir el canal Segarra-Garrigues, es va fer la concentració parcel·lària per poder racionalitzar les zones de regadiu. Això va suposar la construcció de nous

camins mentre s'esborrava el rastre d'alguns de medievals o fins i tot més antics, que havien convertit la vila d'Agramunt en població central i important de les terres de ponent.

Finalment podem veure un mapa militar de 1906 on ja apareixen moltes de les actuals vies de comunicació i on es pot comprovar com Agramunt ha deixat de ser una cruïlla de camins i ha perdut la importància política, social i econòmica que havia tingut durant més de vuit segles.

BIBLIOGRAFIA:

- *ATLES DE LES VILES, CIUTATS I TERRITORIS DE LLEIDA*. Director de la recerca, Jesús Burgueño. Edita: demarcació de Lleida del Col·legi

d'Arquitectes de Catalunya i Diputació de Lleida, 2001.

- BURGUEÑO, Jesús. *HISTÒRIA DE LA DIVISIÓ COMARCAL*. Rafael Dalmau, editor. Barcelona, 2003.

- HURTADO, Víctor, MESTRE, Jesús, MISERACHS, Toni. *ATLES D'HISTÒRIA DE CATALUNYA*. Edicions 62, Barcelona 1995.

- "Itirita Arqueologia S.L." (format pels arqueòlegs: Òscar Escala Abad, Andreu Moya i Garra, Enric Tartera Bieto i Àres Vidal Aixalà). "Memòria arqueològica de la intervenció al turó del Convent d'Agramunt".

- *Paisatge i història en època medieval a la Catalunya Nova. Organització del territori i societat a la vila d'Agramunt (Urgell) i a la vall del Sió (segles V-XIX)*. Edició a cura de Jordi Bolós. Edita Universitat de Lleida (UdL) 2002.

- PITA MERCÈ, R. *Lérida Ilergeta 1*, Edicions Dilagro, Lleida, 1975

- SAULA, O.-BOLEDA, R. "Història de les excavacions arqueològiques a la comarca de l'Urgell (II). De la postguerra a l'any 1975". *URTX*, 6. ■

**FERRETERIA
MOLINET, S.L.**

www.molinet.cat

**Obert 24 hores
Entra, tria, compra
i t'ho portem a casa!**

**Ctra. d'Artesa, 1
AGRAMUNT**

ferreteria@molinet.cat

**Tel. 973 390 458
Fax 973 390 662**

Rubèn

Automoció

Rubèn Pedrós Vallès

**Taller autoritzat
PEUGEOT - HYUNDAI
per Agramunt i comarca**

**C. Clos, 1
tel. taller 973 39 25 89
25310 AGRAMUNT (Lleida)**

F. GARCIA-CORRALLES

**CONSTRUCCIONS
I REFORMES
GARCIA-CORRALLES**

Feli Garcia-Castro
mòb. 675470325
f.garcia@hotmail.com
Adv. Catalunya 630, C/25, 11
AGRAMUNT 25310
Lleida

TAXIS AGRAMUNT

24 hores

Vehicles de 4, 6 i 8 places

Demamar per Josep M^a

600 446 600 - 973 390 331

lotaxiagramunt@hotmail.com

Activitats destacades

FONT: COL. M. D. SOCORS

FONT: COL. M. D. SOCORS

El Col·legi Mare de Déu del Socors ha tancat l'activitat del curs escolar 2016/17 amb dues activitats destacades. Durant la darrera setmana de juny i tot el mes de juliol es va dur a terme un **Summer Camp**, un casal d'estiu en anglès que va aplegar una setantena d'infants que van poder gaudir d'activitats diverses amb un eix temàtic que girava al

voltant dels indis americans. Cada setmana va encetar-se una aventura diferent i els alumnes participants van poder gaudir d'activitats diverses tot treballant i desenvolupant-se a través de la llengua anglesa.

Festa de la llar

D'altra banda, el divendres 28 de juliol es va realitzar la tradicional **festa de la llar d'infants Socors**. Una festa que té com a objectiu tancar d'una manera festiva el curs escolar d'aquests alumnes amb la participació de les famílies i comunitat educativa del centre. La festa, que va comptar amb el suport de l'AMPA, va tenir un caire refrescant ja que es van realitzar nombroses activitats aquàtiques. Nombroses atraccions, piscines, aparells i globus van permetre'ns sufocar la calor de la jornada d'una manera lúdica en una festa on també va haver-hi música que ens va fer bellugar.

Agraïm la vostra participació i desitgem que acabeu de passar un bon estiu! ■

VIMAT

Horari de botiga de 9h a 14h i de 16h a 19h

Es pot pagar amb targeta

973 39 29 10

I si ens telefonas t'ho portem a casa

Sangra
cortinatges

CORTINATGES - JOGUINES - OBJECTES PER INFANTS
LLISTES DE NAIXEMENT - LLISTES DE COMUNIÓ
BOSSES - ARTICLES D'ESPORT i de CARNAVAL

Av. Jaume Mestres, 2 Tel./Fax 973 391 216
25310 Agramunt (Lleida)
cortinatgessangra@canigoremolcs.cat

 INDÚSTRIES JOVÉ
BALASCH, més de 40 anys
construint el futur

Cal Peret
la vostra botega

of. Jaume Mestres, 1 / AGRAMUNT / 973 390 164 / calperet@llei.com

PINTURA DECORATIVA

Ramon Viladevuit
Mòbil 666 859 946
Tel. 973 192 063 / 973 390 677

 **Associació
Gimnàstica
Agramunt**

Gimnàstica Rítmica
Gimnàstica Artística (acrobàcies)
Gimnàstica de Manteniment

Entrenem al gimnàs de l'Institut Ribera del Sió
Informació: Anna Borràs 652 59 11 77

 PALVI

Fabricació d'equips
per la recollida
i transport de residus

Desenvolup de Treballs: 27 - 20110 Agramunt Lleida
Tel. 973 391 246 - Fax 973 391 208 - pweb@palvi.net **www.palvi.net**

**Reformes
Construcció
Rehabilitació
Interiorisme
Immobil·lari
Projectes
medioambientals**

 guaireo1
construcció | interiorisme | il·luminació

Av. Maria Jolovich, 42
AGRAMUNT
973 39 26 10

 **EROLE
ESTEVE**

La vida breve de Falla

És una òpera en dos actes i quatre quadres en castellà, tot i que es va estrenar en francès. Està basada en un poema de Carlos Fernández Shaw el qual el va transformar en un llibret d'òpera. L'acció se situa al començament del segle XX. Explica la història de Salut, una gitana de Granada, que està enamorada de Paco, un senyoret que s'ha promès amb una jove pertanyent a una família rica.

Manuel de Falla (1876-1946) fou un dels músics hispànics més importants de la primera meitat del segle XX. Falla i els catalans Isaac Albéniz i Enric Granados conformen la gran trilogia de la música nacionalista espanyola. Va néixer a Cadis, ciutat on es va iniciar a la música; més tard va continuar els estudis musicals a Madrid en el Reial Conservatori on Felip Pedrell va ser un dels professors més importants que va tenir i que el va influir en la seva carrera, ja que el mestre català va despertar-li l'interès pel flamenc i, especialment pel *cante jondo*. Falla, fent cas a Pedrell, s'esforça per dur a terme la idea del seu mestre: crear una òpera nacional netament espanyola. Utilitzà els estudis i els coneixements que li transmeté Pedrell, juntament amb les seves pròpies investigacions per formular una nova expressió musical. Va viure i va compondre a París, Madrid i Granada. Al 1939, després de la Guerra Civil, es va exiliar a l'Argentina. Va dedicar les seves "*Quatre peces espanyoles*" al seu col·lega i amic Isaac Albéniz. Va morir en Alta Gracia (Argentina) el 1946. Per dispensa papal, les seves restes descansen en una cripta a la Catedral de Cadis.

Falla va escriure *La vida breve* quan tenia 29 anys. A l'Acadèmia de les Arts de Madrid van organitzar un concurs d'òpera l'any 1904 per trobar compositors espanyols del gènere. L'obra escrita per Falla va resultar vencedora i

segons deien les bases del concurs l'estrena de l'obra havia de ser al Teatre Reial de Madrid. Els promotors del concurs, però, no van complir el que deien les bases, ja que els va ser impossible convèncer els empresaris, que no estaven disposats a assumir el més petit risc... En no aconseguir el muntatge de l'òpera i un fracàs sentimental l'animaren definitivament a abandonar Madrid i es traslladà a París, on donà a conèixer la partitura a Claude Debussy, Paul Dukas i Isaac Albéniz. Rebé el consell de tots ells i continuà treballant en la millora de la partitura, que patí una substancial transformació. L'any 1909 s'interessa per la partitura l'Òpera de París, el Casino de Niça i també l'editorial Ricordi de Milà. Finalment l'obra fou editada per la firma Max Esching de París i estrenada en versió francesa primer a Niça i uns mesos després a París. Musicalment es defineix com una obra juvenil de Falla, que conserva encara algunes influències d'impressionisme i romanticisme tardà tot i que s'hi esbrinen les característiques pròpies que desenvolupà més endavant. Els cors, danses i interludis musicals són les peces més reeixides de l'obra.

La vida breve és una òpera en dos actes i quatre quadres en castellà, tot i que es va estrenar en francès. Està basada en un poema de Carlos Fernández Shaw el qual el va transformar en un llibret d'òpera. L'acció se situa al començament del segle XX. Explica la història de Salut, una gitana de Granada, que està enamorada de Paco, un senyoret que s'ha promès amb una jove pertanyent a una família rica. Malgrat el jurament de lleialtat que Paco ha fet a Salut, es casa amb la seva promesa i rebutja la gitana que mor implorant als seus peus el dia del casament.

Els convidats a escoltar:

- Dansa espanyola núm. 1 (per a orquestra i castanyoles).
- Romança: *Allí està riendo*.
- Romança: *Vivan los que rien*.
- Cor d'homes: *Mal haya el hombre, mal haya* (cante jondo).

Montserrat Cots

L'entrevista de l'estiu

R. Mendoza

Estem en temps de vacances i aprofitem el canvi de junta per entrevistar el nou president, Ramon Tarruella, per conèixer les seves inquietuds i idees per liderar el club i com el vol gestionar

– Ramon, parla'ns de tu com a jugador, com a entrenador, a la junta i, ara, com a president.

– Com a jugador vaig començar a jugar a Sant Ramon, el meu poble, era l'any 1982. Tenia només 15 anys i vaig començar amb els amateurs a la categoria de Tercera Regional. D'aquesta època en tinc els records més durs perquè era molt jove i vaig passar directament a l'amateur jugant en camps de terra i moltes puntades, no obstant en guardo els millors records. Això va ser fins la temporada 1990/91 i la 1991/92 que vaig jugar a Sant Guim de Freixenet a la Segona Regional. Allí vaig coincidir els dos anys amb el pare del Gerard Piqué del Barça, el podeu veure a la foto el setè de peu. La temporada 1992/93 la vaig jugar a Guissona a Primera Regional i d'allí ja vaig venir a Agramunt.

Era l'estiu del 1994 que hem vaig casar i vaig venir a viure a Agramunt. En aquell temps el president era l'Amadeu Padullés i no feia gaires anys que s'havia fundat l'escola de futbol. Vaig

Equip del Sant Guim de Freixenet amb el Ramon de Tarruella de jugador, any 1990.

començar de jugador i d'entrenador.

Com a jugador vaig tenir la sort de gaudir d'una gran fornada de jugadors, els quals tots eren de casa. Teníem d'entrenador el Sr. Emili Curià, una persona molt educada i correcta; se li notava la seva formació de mestre. Aquesta generació de jugadors va començar a Tercera Regional i va arribar a Primera en pocs anys. A la foto de

l'equip que us adjunto hi surt també l'Àngel Pérez, el segon de baix començant per l'esquerra, que forma part de la junta actual.

Com a entrenador vaig gaudir molt, sobretot els dos primers anys, amb els cadets, la segona temporada vam quedar tercers a la lliga i aquell estiu del 1996 vam arribar a la final d'un torneig internacional de futbol a Amsterdam.

Com a jugador i entrenador hi vaig estar fins la temporada 1999/2000.

Amb la incorporació de Josep M. Figuera com a nou president, el meu rol va canviar: vaig estar a la junta, vaig fer de jugador, ajudant de l'entrenador del primer equip i, durant un temps, de coordinador.

Amb el canvi del lloc de treball vaig deixar uns anys l'escola, però no el club, ja que jugava amb els veterans.

L'any 2005 vaig tornar com a entrenador de l'equip prebenjamí on jugaven els meus dos fills, ho vaig ser durant dues temporades.

A partir d'aquí em vaig desvincular

Ramon Tarruella amb el CF Agramunt la temporada 1995-96.

Com a entrenador d'un dels equips del futbol base de l'Agramunt l'any 1996.

Actual junta directiva.

del futbol d'Agramunt fins la temporada 2014/15 que vaig entrar a la junta d'en Carles Escolà com a tresorer.

– Què t'ha motivat a ser president?

– Les ganes que el club i l'escola continuïn funcionant durant molts anys més, les ganes d'aportar-hi el meu granet de sorra i les ganes també que, ja que no podem ser un club gran, siguem un gran club.

– Nova junta, qui la formeu?

– La formem Hermeni Gimbert, Josep Ibáñez, Tonet Nogales, Àngel Pérez, Felip Vilanova i jo mateix.

– Quins objectius teniu?

– Volem continuar amb la tasca feta fins ara però amb una dinàmica renovadora.

· Ser una escola modèlica en civisme, en valors de l'esport, en companyonia i en aprenentatge.

· Obrir l'escola a tothom qui vulgui venir, volem que tothom ens doni la seva opinió (sobretot en les coses que

no funcionen prou bé).

· Que tots ens sentim participants i a gust, volem obrir-nos a les idees de tothom.

· Tenir, de dilluns a divendres, almenys un dels coordinadors disponible al camp

· Que l'equip amateur sigui autosuficient econòmicament.

· Tenir dos equips per categoria en futbol 7 i un per categoria en futbol 11.

· Que l'equip amateur sigui pràcticament tot de casa i recuperar la categoria de segona catalana.

· Tenir un equip femení la següent temporada.

· Tenir presència en totes les xarxes socials: Web, Facebook, Instagram, Twitter,...

· Tenir un himne.

· Arribar a tenir 100 socis de l'equip amateur.

– I tot això com ho voleu aconseguir?

– Només ho podem fer amb treball, constància i l'ajuda de tothom: juga-

dors, pares, socis,... Hem dissenyat un cartell per animar els aficionats que vinguin al camp i, si els agrada, que es facin socis.

– I els equips de l'escola?

– Ara tenim fets dos prebenjamins, dos benjamins, un aleví, un infantil, un cadet, un juvenil i l'amateur. Estem treballant per fer un equip de babys i un altre d'alevins.

– I per acabar, què els vols dir als socis i aficionats?

– A tots els pares que vulguin, que vinguin a provar si al seu fill/filla li agrada el futbol.

A tots els afeccionats que els agradi, que vinguin al camp i que gaudeixin veient futbol.

Que ens acompanyin en aquest nou projecte fent-se socis.

Enguany tenim gairebé tot l'equip de casa i volem recuperar la categoria de Segona Catalana.

Ens ho passarem bé. ■

TORRÓ D'AGRAMUNT
XOCOLATA A LA PEDRA

TORRONS ROIG, S.A. - Ctra. L-303, km 19.100 - 25310 AGRAMUNT (Llivia) - tel. 973 39 00 36 - fax 973 39 06 90 - www.torrnsroig.com

DILLUNS a DIVENDRES
9,30 a 13 i 15,30 a 20,30

DIMARTS
9,30 a 14,30

DOLÇA dent

MONTSE CORRALES GOMÀ (núm. COL.: 2612)
JORDI FREIXES GIL (núm. COL.: 2792)
TEL: 973 391 749
AV. AGUSTÍ ROS, 2 BX. 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

GIA S.L.
Av. Àngel Guimerà n° 9-11. baixos A
25310 Agramunt (Lleida)
Tel.: 973 39 27 74
Fax: 973 39 28 81
www.gestiolagramunt.com
administracio@gestiolagramunt.com

benzinera AGRAMUNT

6.76 ct/litre + **4 ct/litre** + **4.51 ct/litre** = **15.27 ct/litre**

3% directe + 3% en compra de més de 300 € en altres indústries

4 ct/litre directe per a PYMES i Autònoms

4% en Cheque Ahorr per a botigues Carrefour

Demana les nostres targetes i suma descomptes...

**HOTEL - BAR
RESTAURANT**

Ctra. Cervera, 406
TEL/FAX 973 39 12 43 (3 línies)
25310 AGRAMUNT - URGELL - LLEIDA

Serveis:

- . Assessorament
- . Disseny 3D
- . Manteniment de jardins
- . Esporgues i tractaments
- . Educació ambiental
- . Instal·lacions de reg

Marc Roig
Pl. La Muralla, 5 | 25316 PREIXENS (Lleida) | Mòbil 616 03 42 91
www.jardinsroig.com

PINTURA I DECORACIÓ

JAUME VILLALTA

Avinguda dels Esports, 6, 2n, 2a
Tel. 973 39 08 10 - Mòbil 626 92 97 51
25310 AGRAMUNT (Lleida)

artesa xarcuter

Cal Sera

Carrer Sant Joan, 7 - t. 973 39 01 85 - Agramunt
Carrer Fondadora n.2 - t. 973 39 27 28 - Agramunt

Notícies positives

Tot i que ja fa uns dies que es van acabar les lligues dels diferents equips, l'activitat del club no para i les notícies que ens arriben són molt positives.

Aquest mes ens han informat que els nostres tres equips sèniors, els dos masculins i el femení, han aconseguit l'ascens de categoria. Tot i no ser de forma directa, el fet que acabessin a tan sols una posició de l'ascens directe, ha propiciat que finalment puguin ascendir i, per tant, jugar en una categoria superior la pròxima temporada.

Cal destacar l'ascens de l'equip Sènior "A" a la Tercera Nacional, la categoria més alta en què jugarà un equip de la vila, fet que no s'havia assolit mai fins ara en el futbol sala aquí a Agramunt. És una gran notícia per al club i per als jugadors que durant tota la temporada han estat lluitant pels primers llocs de la classificació i que finalment han rebut el premi que es mereixien, aconseguint d'aquesta forma el tercer ascens en les últimes cinc temporades.

També és molt meritori l'ascens de categoria aconseguit pel Sènior "B" a la Primera Catalana després d'acabar en la tercera posició a la lliga. Després d'un inici de lliga complicat i un calendari amb moltes dates lliures a causa dels equips retirats, l'equip entrenat per Jordi Martí va fer un molt bon final

de temporada i va rebre el premi a la constància i al treball realitzat durant tot l'any.

Finalment, cal fer incís a la gran primera temporada que ha fet l'equip femení entrenat per Eduard Balagueró i Marc Viles. Tot i ser un equip format per noies amb edats molt diferenciades entre elles, s'han sabut acoblar perfectament i gràcies a aquest bon ambient han aconseguit acabar en la segona posició. Això suposa un ascens també, que dona lloc a jugar la lliga de Primera Divisió, formada per equips de la província de Lleida i de Tarragona.

Per altra banda, amb la finalització dels campionats, el club ha aprofitat per fer les pertinents valoracions i ja ens hem ficat ha treballar per la propera temporada. Un dels canvis més destacats serà el del nou president, ja que en Josep M. Carrera deixa el càrrec per decisió personal. El substituirà en Josep M. Coll, actual membre de la Junta Directiva. Per aquest motiu, volem agrair al Josep M. Carrera la seva implicació en aquest projecte i el fet d'haver estat el primer president del club.

Un altre canvi significatiu és el nou coordinador del club, l'encarregat de fer aquesta tasca serà l'Hèctor Martínez. Des del club, creiem que calia incorporar aquesta figura, ja que

Josep M. Carrera, Josep M. Coll i Hèctor Martínez.

d'aquesta manera hi haurà un encarregat per ajudar els entrenadors en la seva tasca i, sobretot, per millorar la comunicació amb les famílies.

Una altra novetat per a la propera temporada és que des del club iniciem la campanya "Suma't al futbol sala". Es basa en el fet que el club ofereix un carnet de col·laborador anual per un preu simbòlic, amb el qual per una banda es col·labora amb el club, però per l'altra també tindrà avantatges i descomptes en activitats que organitza el club, en material, etc.

Per a més informació sobre el club: cròniques dels partits, totes les fotografies, vídeos, etc. poden consultar la nostra pàgina web: www.cfsagramunt.cat, també ens trobaran al Facebook: Club Futbol Sala Agramunt. ■

Castro Motor

→ Diagnosi digital, material original, especialistes BMW

→ Diagnosi digital, material original, especialistes VW

Servei Multimarca: Taller de confiança

Ctra. de Tàrraga, 35 - 973 39 24 33

Lluch

Menestral Torronaire

Agramunt 1948

**ELABOREM TOTS ELS NOSTRES TORRONS
I XOCOLATES DE MANERA ARTESANA.**

OBRADOR I BOTIGA:

Cami Vell de Tàrraga, 17-19 - Agramunt (Lleida) - T. 973 39 00 30
info@torronslluch.com - www.torronslluch.com

BIO Lluch

TORRONS I XOCOLATES ECOLÒGICS

**FABRICACIÓ PRÒPIA
VENDA AL DETALL**

Bar - Restaurant

Plaça del mercat s/n

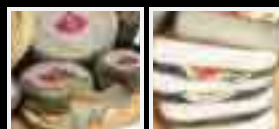
678 861 219

973 391 086

restaurant@atipic.me

Esmorzars, menú diari, tapes d'autor i menú degustació

Elaboració Artesanal

Formatges Monber

C/ Les Eres, 18 - Tel. 973 390 316 - Agramunt

Anna Eroles
Veterinària

centre veterinari d'Agramunt

Urgències 670 22 10 37

Matins de 10:30 a 1
Tardes de 6 a 8:15
Dijous tancat
Dissabtes d'11 a 1

Av. Jaume Mestres, 15
25310 AGRAMUNT

perruqueria unisex - estètica

Styl

depilacions - manicura - pedicura
massatge - maquillatge
neteges de culetis

carme i maite

fotodepilació 29'50€ per zona

Dimarts a dijous:
9:30 a 1 h i 4 a 8 h.

Divendres i dissabtes:
Hores convingudes

Tel. 973 39 27 17

AGRAMUNT

Av. Marià Jolanch, 4 baixos

PINTURA I DECORACIÓ

Vladimir Triquell Cases

C/ Estudis Vells, 4, 1r

Tel. 973 392 218

Mòbil 619 810 678

AGRAMUNT

TERE TORNÉ
PODÒLOGA
INFERMERA

NATALIA CAIRÓ
PODÒLOGA
INFERMERA

NURIA MUIXI
LOGOPEDA

ANNA TORNÉ
INFERMERA
REFLEXÒLOGA PODAL
ACUPUNTURA
I LORS DEBACH

Ronda Carsten d'Urgell, 4
25310 - AGRAMUNT (LLEIDA)

TEL. 973 392 689

El gran valor del teixit associatiu

Aquesta riquesa, sens dubte, es transmet en cadascun dels esdeveniments culturals, festius o esportius que celebrem al llarg de l'any. Sense la participació activa de moltes de les entitats agramuntines, bona part d'aquests esdeveniments no serien possibles o fins i tot perdrien el seu sentit.

Des de fa una bona colla d'anys, qui dona el tret de sortida de la Festa Major és una entitat de la vila que a través del pregó de festes ens mostra la seva trajectòria, els seus orígens, el seu dia dia i els seus projectes de futur. Enguany, l'entitat que exercirà de pregonera serà la Creu Roja. Aquesta continuïtat demostra clarament el gran teixit associatiu que tenim a Agramunt i que roman ben viu, tot i les dificultats d'un món cada cop més enfocat a l'individualisme i al consum ràpid. És d'admirar que de forma desinteressada les persones que formen part d'aquestes entitats i, en especial, aquelles que passen al capdavant, ens donin a tots els ciutadans l'oportunitat de participar-hi i de gaudir a través d'elles d'aquelles activitats amb les quals ens sentim més realitzats i hi decidim passar el nostre temps lliure.

Aquesta riquesa, sens dubte, es transmet en cadascun dels esdeveniments culturals, festius o esportius que celebrem al llarg de l'any. Sense la

participació activa de moltes de les entitats agramuntines, bona part d'aquests esdeveniments no serien possibles o fins i tot perdrien el seu sentit. És per això que cal posar en valor la seva tasca constant i compromesa però també l'esperit de col·laboració en tot allò que faci referència a Agramunt. I és per això també que quan una entitat organitza o participa en algun acte, cal entendre que al darrere d'aquesta participació hi ha un treball, unes reunions i una organització que el fan possible i pels quals ens hauríem de sentir cridats a participar-hi i a donar-hi suport.

Durant els propers dies viurem una nova Festa Major que dona el tret de sortida al nou curs escolar. Un inici de curs marcat per les habituals reunions d'organització de bona part de les nostres entitats amb l'objectiu d'elaborar la planificació anual. Són dies d'il·lusió, de projectes, d'ambicions, de retrobar-nos en aquells espais i amb les persones amb les quals ens hi sen-

tim bé i amb qui hem compartit i volem seguir compartint moments intensos. I també és cert que sovint el curs es fa feixuc i els darrers mesos requereixen un esforç addicional després d'un any de no parar, però el mes de setembre ens retorna aquella energia necessària que ens permet organitzar-nos i donar encara més sentit a les nostres vides individualment i col·lectivament.

Sens dubte, som el que som perquè fem el que fem. Renunciar a tot aquest teixit associatiu seria convertir-nos en una societat grisa i sense valors tan importants com el cooperativisme, el treball en equip o el servei als altres. I ho fem per nosaltres, però sobretot perquè estimem la nostra vila i la nostra manera de ser. I això ens fa ser cada dia millors i ens fa créixer com a persones i com a comunitat. Per tot això, a totes les entitats d'Agramunt, gràcies per tota la bona feina que esteu fent i bon curs. I a tots els agramuntins i agramuntines, que passeu molt bona Festa Major! ■

Per a subscripcions
i anuncis de la revista,
us podeu adreçar a

Vítor M. Cabral

Tel. 672 68 47 19

secretaria@revistasio.cat

creuers circuits VIATGES
denoces a mida

*Ens trobareu al carrer
Major, 9 de Montsonís*
Tel. 973 402045

Maite Folleco,
agent de viatges

DESPLEGAMENT FIBRA ÒPTICA

Des de fa unes setmanes, ja s'han iniciat els treballs per instal·lar la fibra òptica a Agramunt. Per tal de minimitzar el temps d'execució de les obres i les afectacions als veïns, s'aprofiten els conductes ja existents, i així s'evita al màxim els talls de trànsit per les vies afectades. Està previst que la instal·lació de la xarxa principal finalitzi passat l'estiu i de cara a finals d'any ja es pugui donar servei.

FONT: AJUNTAMENT

INAUGURACIONS A MONTCLAR

L'Ajuntament d'Agramunt i la Junta Administrativa de Montclar van inaugurar el passat mes de juliol, en motiu de la seva Festa Major les obres d'arranjament que s'han fet

al carrer Barons de Montclar i a la plaça de Baix. En ambdós espais s'han renovat tots els serveis bàsics i s'ha renovat el paviment. Cal tenir en compte que part de les obres s'han pagat gràcies a l'esforç de la Junta Administrativa de Montclar que ha aportat 18.500€ del pressupost total de 69.528,49 euros. La resta els ha pagat l'Ajuntament d'Agramunt. A més, l'Ajuntament d'Agramunt també ha finançat la zona d'esbarjo infantil que s'ha instal·lat a la plaça de Baix amb un pressupost de 7.933,74 euros.

FONT: AJUNTAMENT

FOTOS AÈRIES

L'Ajuntament d'Agramunt ha dut a terme un seguit de fotos aèries d'Agramunt des de diferents punts de vista i de tots els pobles agregats.

Les imatges preses ja es poden trobar a l'Oficina de Turisme i tot hom que en vulgui còpies pot reservar-les fins al 30 de setembre.

TREBALLS D'ARQUEOLOGIA PER RECUPERAR LA NOSTRA HISTÒRIA

Durant el mes de setembre un equip d'arqueòlegs continuaran els treballs per recuperar part de la nostra història. El grup de treball impulsat per la Universitat Autònoma de Catalunya i l'empresa Itirita, amb el suport de l'Ajuntament d'Agramunt continuarà les tasques iniciades a la necròpolis preibèrica d'Almenara. Totes aquelles persones que vulguin participar com a voluntaris en aquests treballs d'arqueologia poden demanar més informació a les oficines de l'Ajuntament.

FONT: AJUNTAMENT

HOMENATGES PER JUBILACIÓ

L'Ajuntament d'Agramunt ha homenatjat el Sr. Manuel García Arrabal treballador de l'equip de serveis municipals i fins ara responsable de la Deixalleria Municipal. Des de l'Ajuntament es vol mostrar l'agraïment pel seu compromís i responsabilitat al servei dels agramuntins.

FONT: AJUNTAMENT

ACTE COMARCAL DE LA DIADA NACIONAL DE CATALUNYA A AGRAMUNT

El proper 10 de setembre Agramunt acollirà l'acte comarcal en motiu de la Diada nacional de Catalunya. Durant l'acte se celebrarà un Ple extraordinari del Consell Comarcal de l'Urgell en el qual s'aprovarà i es llegirà el manifest preparat per a l'ocasió. A l'acte també hi assistiran, a més del President i dels consellers comarcals, els alcaldes i alcaldesses de la comarca. L'acte també comptarà amb la participació de l'Àliga d'Agramunt, el Grup Sardanista Estol-Espíol i la Coral d'Avui, a més del grup de música tradicional Els Taverners, i se celebrarà a la Plaça de l'Església. Serà obert a tothom i es disposarà d'un nombre limitat de cadires.

INAUGURACIÓ DE LA LLAR D'INFANTS MUNICIPAL L'ERA

Un cop finalitzats els treballs de construcció, el proper dissabte 9 de setembre, a 2/4 de 7 de la tarda, tindrà lloc l'acte d'inauguració de portes obertes de la nova Llar d'infants municipal l'Era. Durant l'acte es podran visitar les instal·lacions i veure els grans murals que han elaborat la il·lustradora agramuntina Serafina Balasch i el fotògraf també d'Agramunt Robert Penella. L'acte és obert a tothom.

FONT: AJUNTAMENT

CONTRACTES MENORS

Es van aprovar els següents contractes menors:

- Els treballs de fusteria per col·locar el material dels capgrossos i caparrons al local del C. Baixada del Mercadal, 7 baixos, que s'adjudicà a l'empresa DECORACIÓ LLEROM, SL, per un import de 1.163,92€, inclòs IVA.
- El contracte manteniment de control de coloms per diferents indrets del municipi, que s'adjudicà a l'empresa MIQUEL RAFEL CAMPAS, per un import de 2.178€ (inclòs IVA).
- Els treballs annexos per la instal·lació de les càmares de seguretat dels pavellons municipals, que s'adjudicà a l'empresa CEDEL INSTAL·LACIONS, SL, per un import de 650,98, inclòs IVA.
- Els treballs d'obra d'asfaltat del paviment del carrer Control (tram comprès de la Ctra. d'Artesa fins al carrer del Riu), que s'adjudicà a l'empresa J.A. ROMERO POLO, SAU, per un import de 26.636,34, inclòs IVA.
- Els treballs de la retolació de vinils per a les parets de la nova Llar d'infants municipal l'Era, que s'adjudicà a l'empresa del Sr. ROGER NADAL DOMÍNGUEZ, per un import de 3.500, sense IVA.
- L'adquisició de senyalització vertical per diferents indrets de la via pública, que s'adjudicà a l'empresa SERVEIS VIALS DEL VALLÉS SL, per un import de 2.298,24, no inclòs IVA.

SUBVENCIONS

Es van concedir les següents subvencions a les següents entitats i associacions:

- AMPA del Col·legi Macià Companys, una subvenció de 330€, per a les activitats extraescolars durant el curs 2016/2017.
- Associació Casal d'Avis d'Agramunt i Comarca una subvenció de 300€, per donar suport a les activitats que es realitzen durant l'any 2017.
- Associació Cultural Recreativa Festa, Gastronomia i Cultura d'Agramunt i Comarca una subvenció per un import de 1.735€, per les despeses dels treballs de la instal·lació elèctrica de la festa gastronòmica V Mostra de Vins i Caves de proximitat.

FESTES LOCALS 2018

S'acordà fixar els dos dies de Festes Locals per a l'any 2018, pels nuclis de població que s'indiquen, com les dates següents:

Agramunt.....	31 d'agost i 4 de setembre
Almenara Alta	3 i 4 d'agost
Donzell d'Urgell	13 i 14 d'agost
Mafet	5 i 6 d'octubre
Montclar.....	20 i 21 de juliol
Les Puelles	3 i 4 d'agost

Classes de IOGA a AGRAMUNT

A les classes de ioga aprenem a treballar el cos i la ment amb la cura i el respecte que es mereixen.

Els relaxem, els enfortim, i els anem coneixent, dominant i purificant.

D'aquesta manera permetrem que el nostre fons, ple d'energia, voluntat, amor, comprensió, pau i intuïció s'expressi amb tot el seu esplendor.

Per a més informació:

Laia Sera 650 255 989 · laiaserafelip@gmail.com

Dilluns	09:30 a 10:45	IOGA POST PART
	20:00 a 21:00	MEDITACIÓ
Dimarts	19:30 a 20:45	HATHA IOGA
	21:00 a 22:15	HATHA IOGA
Dijous	18:00 a 19:15	IOGA POST PART
	19:30 a 20:45	HATHA IOGA
	21:00 a 22:15	HATHA IOGA
Divendres	09:30 a 10:45	HATHA IOGA

TALLERS BERTRAN, S.L.

Mecànica • Xapa i pintura
Pneumàtics • Pre-ITV
Grua • Assegurances

Av. Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 - Fax 973 39 03 24
www.tallersbertran.seat.es

PARLEM DE TU

Parlem de tu, però no pas amb pena.
Senzillament, parlem de tu, de com
ens vas deixar, del sofriment lentíssim
que va anar marfontent-te,
de les teves coses parlem i també
dels teus gustos,
del que estimaves i el que no estimaves,
del que feies i deies i senties;
de tu parlem, però no pas amb pena.

I a poc a poc esdevindrà tan nostre
que no caldrà ni que parlem de tu
per recordar-te; a poc a poc seràs
un gest, un mot, un gust, una mirada
que flueix sense dir-lo ni pensar-lo.

Miquel Martí i Pol

Ha pujat a la casa del Pare

Ramon Miró Gomà

que morí cristianament el dia 31 de juliol de 2017,
a l'edat de 88 anys, havent rebut els S.S. i la B.A.

E. P. R.

Els qui l'estimem: esposa, Cecília Pampalona Serra; fills, Damià i Carme,
Josep Ramon i Jordi; néts, David i Arabel·la, Aleix i Ares; besnét, Eric;
germans, Miquel i + Josep; cunyats, nebots, cosins, família tota i amics,
us preguem una oració pel seu descans etern.

*La família i la raó social Miró Autoescoles SL, volem donar les gràcies
per les mostres de condol rebudes. Molt agràits.*

Ponts, juliol de 2017

SETEMBRE 2017

Mes de 30 dies, novè del nostre calendari.

El **dia 1** el sol surt a les 7h 18m, i es pon a les 20h 24m. El **dia 30** el sol surt a les 7h 47m, i es pon a les 19h 35m.

El dia 22 entrem a la **Tardor** a les 20h 02m, som a l'equinocci i el dia i la nit tenen la mateixa durada. El sol entra a la constel·lació de **BALANÇA**.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI

El setembre, com el maig, és també el mes dedicat a la Mare de Déu. Se celebra la festa de les imatges de la Verge que, segons la tradició, han estat trobades, les quals ja que s'ignora la data de la seva festivitat, la celebren el dia 8, que es commemora el naixement de Maria. Agramunt celebra la festa de la Mare de Déu del Socors i antigament celebrava la seva Festa Major.

Dia 8: Naixement de la Mare de Déu. Agramunt celebra la festa de la Mare de Déu del Socors.

Dia 11: Diada Nacional de Catalunya.

Dia 23: El benaventurat Carles de Viana. Aquest príncep era molt estimat pels catalans i a la seva mort el van venerar com a sant, erigint-li fins i tot una capella a Seu de Barcelona. Era el fill i hereu del rei Joan II de Trastàmara i el germà gran de Ferran el Catòlic. Va morir tal dia com avui del 1461, segons la veu popular, enverinat per ordre de la seva madrastra, la reina, mare de Ferran, a la que s'enfrontava i feia nosa en els plans del futur rei.

EFEMÈRIDES

Una llengua d'encontre, de cultura i mai imposada (5-1-1916). La Real Academia Española de la Lengua exposa al govern l'abandonament, que segons ells, existia "en cuanto al empleo de la Lengua Castellana en nuestras escuelas y otros establecimientos de enseñanza", per això els envia una carta en aquest termes:

Les fases de la lluna:

Lluna plena el **dia 6**, a les 07:03 h

Quart minvant el **dia 13**, a les 06:25 h

Lluna nova el **dia 20**, a les 05:30 h

Quart creixent el **dia 28**, a les 02:54 h

"Excmo. Sr.: La Real Academia Española, encargada de difundir el idioma nacional y de velar por su conservación y pureza, sabe que en muchos lugares de esta Monarquía no se cumplen los preceptos legales a ello atinentes, que son los medios más eficaces para lograr aquellos fines de supremo interés patrio (...). La Academia suplica a V.E. ordene a todos los encargados de la dirección y enseñanza del idioma como rectores y decanos de las Universidades, directores de Institutos, directores de Escuelas Superiores, de Escuelas Normales y Colegios; Inspectores de Enseñanza y Maestros de Escuelas Públicas, que sin contemplación ni disculpa de ningún género, que no puede haberlas, vigilen y hagan que se cumplan los referidos preceptos legales (lles vigents), único medio de fomentar y unificar el provechoso cultivo de nuestro idioma castellano. (...) La Academia tendrá la resolución favorable como timbre de honor para V.E. y causa de que por ello le felicite al igual de España toda".

Com es pot comprovar la llengua castellana sempre ha estat una llengua d'encontre, de cultura i mai imposada, i la parlen tanta gent per l'admiració i l'afecció dels no castellans a expressar-se en aquest idioma tan universal i tan expressiu. També us puc assegurar que aquest text, que amb molt de gust signarien molts dels no nacionalistes espanyols actuals, no es ni una broma de mal gust ni una ironia amb ànim de crear polèmica. Massa sovint les efemèrides, pels catalans, són així de dures. No es pot ser un poble vençut i colonitzat.

(Bibliografia: Ferrer i Gironès, F. La persecució política de la llengua catalana).

Ramon Bernaus i Santacreu

Demografia

(Mes de juliol de 2017)

NAIXEMENTS

Naira Oliva Pujol	dia 23
Adrià Hernández Díaz	dia 25
Helena Hu	dia 27

CASAMENTS

Vicens Piqué Huguet, i Meritxell Penella Farrés	dia 1
Francesc Mendoza Barbero, i Maria Angels Delgado Villalba	dia 1
Francesc Xavier Garcia López, i Teresa Tersol Alcalde	dia 12
Sergi Núñez Checa, i Núria Villena Diego	dia 12
Joan Obiols March, i Rosa Maria Majoral Josa	dia 29

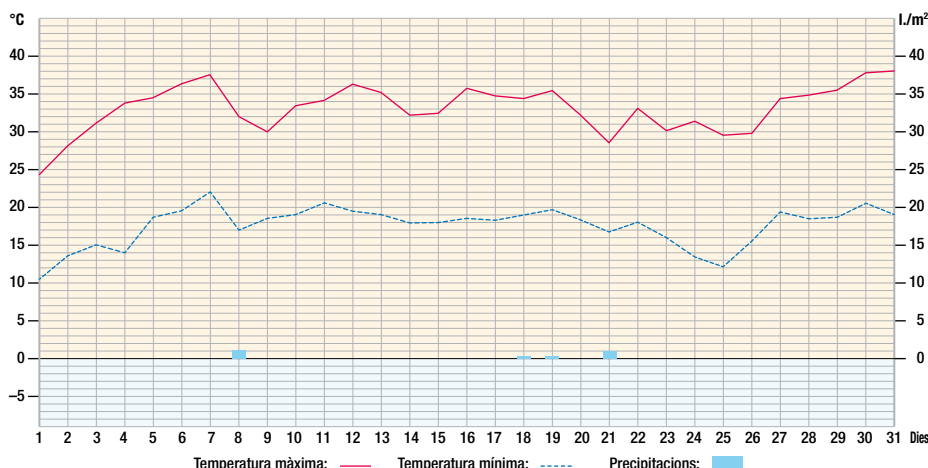
DEFUNCIONS

Willem Jan De Boer	83 anys, dia 27-6
Bartomeu Sánchez Coll	79 anys, dia 29-6
Bepeta Marquilles Marquilles	94 anys, dia 30-6
Arsenio López Moreno	97 anys, dia 30-6
Jaume Cufat Mata	71 anys, dia 9
Miquel Torres Folguera	93 anys, dia 16
Felip Porta Pedrós	88 anys, dia 16
Antoni Llovera Calderó	84 anys, dia 24

Informació facilitada pel Registre Civil amb les dades convenièment autoritzades.

Temps

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE JULIOL

PLUJA CAIGUDA DURANT EL JULIOL

Dia 8.....	1,1 l./m ²
Dia 18.....	0,3 l./m ²
Dia 19.....	0,2 l./m ²
Dia 21.....	1,0 l./m ²
TOTAL	2,6 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DE JULIOL

Màxima del mes.....	38°, dia 31
Mínima del mes	10,5°, dia 1
Oscil·lació extrema mensual	27,5°
Mitja de les màximes.....	33,1°
Mitja de les mínimes	17,5°
Mitja de les mitjanes	25,3°

L'observador: Ramon Coll
(Des de cal Tallador)

Les Pallargues

Ton Llovera Calderó

(Vidu de Conxita Panadés Belana)

Ha mort cristianament el dia 24 de juliol de 2017, a l'edat de 84 anys.

E. P. R.

Els qui l'estimem: fills, Teresa i Josep; néta, Ares; cunyades, Maria i Joana; nebots, cosins i família tota i amics, us preguem una oració pel seu descans etern.

Agraïm les mostres de condol rebudes i molt especialment a tot el personal de la Residència Ribera del Sió la seva atenció.

Les Pallargues, juliol de 2017

Pilar Villaró Blanch

(Vídua de Francesc Ros Vila)

Ens ha deixat el dia 15 d'agost de 2017,
a l'edat de 80 anys.

E. P. R.

Els qui l'estimen: fills, Inés i Josep M.; fills polítics, Miquel i Teresa; néts, Sònia, Jordi, Albert i Eduard; besnétes, Laura i Laia; germans, Jaume i Vicenta; cunyats i família tota agraeixen les mostres de condol rebudes.

Agramunt, agost de 2017

Les 7 diferències

per Ricard Bertran

Muntatge fotogràfic en què es posa els coberts de la banda de migdia de la plaça del Mercadal a peu de platja, donant-los una imatge estiuenca i caribenya. La de l'esquerra és l'original, mentre que a la de la dreta s'han fet set modificacions. A veure si les trobeu!

■ Coordina Rosa Maria Sera

VISUAL

En aquest dibuix, quina fruita està repetida més vegades?

Solució al Visual:

Solució al SUDOKU:

6	5	3	4	8	1	7	2	9
8	6	5	9	2	7	4	3	1
7	4	2	6	9	5	3	1	8
9	8	1	7	3	2	5	6	4
5	8	6	5	9	1	3	2	4
1	3	9	2	7	4	6	8	5
4	2	7	8	6	5	9	3	1
3	2	7	6	5	4	8	1	9
2	3	8	1	4	9	7	5	6

Solució a les 7 diferències:

SUDOKU

Ompliu les caselles buides dels requadres de 9x9 quadrats, amb xifres de l'1 al 9, sense repetir cap número en una mateixa fila, en una mateixa columna, ni en una subquadrícula de 3x3.

	5		4		1	7		
9	8							
		2		9				
			2			6		5
			9		3			
4		7			6			
				4		1		
							5	2
		4	3		9		7	

Ja no hi ets i la teva absència fa massa mal,
has deixat una buidor al nostre cor
que només el temps podrà omplir
de tants i tants records feliços.
Aquest camí no s'acaba aquí,
ens guiaràs fins que ens retrobem per sempre més.
T'estimarem i et recordarem cada dia,
en cada alè, en cada paraula,
en cada mirada, en cada somriure...
Mai no t'oblidarem.

Magda i les teves nenes

Víctor Martorell i Bragat

que morí el passat 26 de juliol de 2017 a Portugal, a l'edat de 66 anys.

D.E.P.

La seva esposa Magda, les seves filles, Mariona i Casimir, Elisabet i Eloi, Roser i Toni, Neus i David, Diana i Marc, i els seus néts, i tots els que l'hem conegut i estimat, us demanem que el tingueu present en el vostre record.

La família agraeix les sinceres mostres de condol rebudes
en aquests moments tan tristos per la seva pèrdua.

Agramunt, agost de 2017

LA FOTO

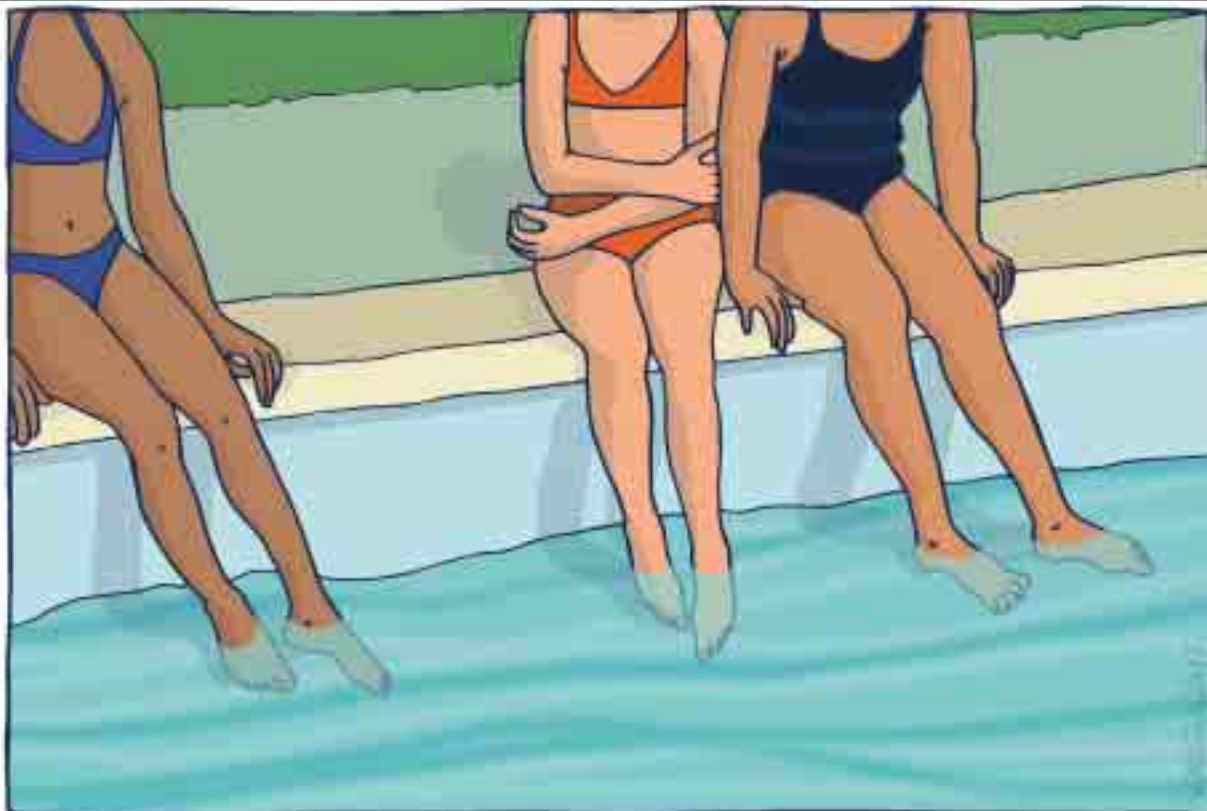
A la nostra vila sempre hi ha hagut molta afició a l'esport de les motos, tal com passa arreu del país, en què hi ha molta més activitat que en la resta de l'Estat. Darrerament, a casa nostra aquesta afició sembla que s'ha incrementat degut, tal vegada, a tenir un campió del món molt proper, com és el cas del cerverí Marc Márquez amb familiars a la nostra vila. Sovint podem veure joves aficionats practicant aquest esport en terrenys propers a la nostra població, tal com mostra la fotografia.

JOSEP ROVIRA

LA CALAISERA

per SERAFINA BALASCH

Xavier Sangrà Plaza

No volem tan sols recordar-te.

Voldríem més de tu:

la teva mirada,

la teva rialla,

la teva bondat,

un petó, una paraula...

Dir: que no pots estar més lluny de nosaltres,

o més a prop que mai perquè tot tu eres essència

i no hi va haver res més bonic que veure't brillar al nostre costat,

dia rere dia i minut rere minut.

Quatre anys és molt i no és res,

el temps sembla que no passa

quan has deixat tant d'amor.

T'estimem molt, Xavier.

Agramunt, agost de 2017

Aquesta imatge de L'ÀLBUM correspon a un grup de paletes de l'empresa agramuntina Armengol. Està feta a l'actual moll de càrrega de la Peixateria Cuñat (garatge) l'any 1964, quan s'estava construint l'edifici que coneixem avui dia. Aquests cinc paletes que envolten la formigonera, d'esquerra a dreta, són els següents: 1) Evaristo Coll, venia de Sabadell i va viure a la Donzell. 2) Es deia Carrasco de cognom i era d'Extremadura. 3) Josep Balagueró Pérez, fill del propietari de l'empresa. 4) Francesc Pellicer Garcia, d'Agramunt. 5) Se l'anomenava simplement "el Burgos" possiblement per ser natural d'aquella província.

El mes de febrer vam publicar en aquesta secció una foto d'alumnes de l'Acadèmia. Com sigui que era tan nombrosa, hi havia noms que no vam poder identificar i d'altres que eren erronis. En aquest sentit hem rebut nombrosos aclariments que ara fem avinent. Tornem a reproduir la silueta amb la numeració per identificar-los millor.

La imatge corresponia al curs 1972-73 i els noms corregits són els següents: 2) Joan Pedrós. 4) Miquel Pera. 5) Miquel Bertran. 10) Joan Balasch. 18) Jaume Solé. 23) Miquel Solé. 26) Josep Puigredon. 30) Ramon París. 32) Ramon Vicens. 57) Josefina Amigó. 68) Dolors Creus. 72) Josep Ramon Vendrell. 73) Josep M. Figuera. 76) Josep Serra. 79) Josep M. Llorens. 82) Xavier Inglés. 86) Josep M. Miralles. 88) Francesc X. Penella. 90) Jaume Farràs.

Així mateix, hem de rectificar un nom de la foto del mes passat. El número 15 no és Josep Lluís Puebla, sinó Josep Lluïlles.

IMATGES D'AHIR i D'AVUI

La imatge d'ahir és d'Albert Oliveras i Folch, i està feta el 3 de juliol de 1926. Es pot veure l'interior de l'església parroquial amb les modificacions que s'havien anat fent durant els segles XVI i XVII. Se suprimiren els dos pilars més propers a l'altar, construint dos grans arcs apuntats, i es van obrir una sèrie de capelles als murs laterals, la qual cosa va fer que les parets d'aquestes capelles sobresortissin a l'exterior. L'any 1953 es va iniciar una gran restauració que va servir per dotar al nostre temple altra vegada la seva estructura original.

FONS: CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

FOTO: JOSEP ROVIRA